

направено

какво повечето религии не ти
казват за Библията.

Кери Шмидт

НАПРАВЕНО

Какво повечето религии не ти казват за Библията.

Кери Шмидт

Оригинално заглавие: „done. what most religions don't tell you
about the Bible“ Copyright © 2005
by Striving Together Publications.

Първото издание на английски е от 2005 г. на издателство
„Страйвинг Товетър“, служение на Баптистка Църква Ланкастър
(Lancaster Baptist Church), Lancaster, CA 93535, USA.
Издателството се ангажира да предоставя изпитани, доверени
и доказани книги, които помагат да се екипират местните
църкви за да изпълняват Великото поръчение. Вашите
коментари и предложения
ще бъдат оценени.

© Първо българско издание – 2020

Библейски цитати от: преработка „Верен“ © 2013 Шесто
ревизирано издание, Издателство „Верен“

Всички права запазени. Никаква част не може да бъде
възпроизведена по никакъв начин без писменото съгласие
на издателя.

Превод от английски: Христо Силиянов Раднев

Главен редактор: Илияна Илиева Антонова

Предпечатна подготовка: Джефри Дейвид Шергалис

Корица: Jeremy Lofgren

Striving Together Publications

4020 E. Lancaster Blvd.

Lancaster, CA 93535

+1.800.201.77428

www.strivingtogether.com

Съдържание

Увод.....	v
1 - Повече от едно тяло.....	1
2 - Единствените две религии на света.....	9
3 - Да знаеш къде отиваш	23
4 - Вроден недъг.....	27
5 - Божият единствен метод за плащане	37
6 - Може ли да ме замести някой?	47
7 - Единственият Чудодеен Заместник.....	53
8 – Изплатено.....	61
9 - Най-великият дар	69
10 - Да вярваш в Христа.....	75
Заключение.....	87

Увод

Ако Бог бе готов да седне с теб очи в очи и да ти позволи да зададеш въпросите си, да споделиш съмненията си, както и да поставиш каквото и да е предизвикателство пред Него – би ли приел предложението Му?

Приятелю, Той вече е отправил към теб точно такава покана. В Исая 1:18 Библията казва *„Елате сега да разискваме, казва Господ...“*. Бог не се страхува от твоите въпроси и не е изненадан от твоите съмнения. Всъщност, точно обратното е вярно. Той е абсолютно запознат с всяка подробност около живота ти и въпреки това те кани да се обърнеш лично към Него и да разискваш с Него твоите житейски въпроси.

Надявам се, че докато четеш страниците на тази книга, ще направиш точно това. Намери тихо място, отвори сърцето си и обърни внимание на посланието на Библията – послание, което религиозните системи размиват и изопачават, но което е просто и силно за човешкото сърце.

Разбираш ли, в Библията има послание – такова, каквото може да има невероятен отзвук върху живота ти – но ти няма да го намериш зад амвоните на повечето църкви или на страниците на повечето „християнски“ книги. То е разбираемо за малко дете, но бива пренебрегнато от толкова много големи мъже и жени. То е послание, което се потвърждава от интелекта, но се приема само чрез

Направено

простата вяра. То може да промени живота ти завинаги. Това е най-важното послание, което ще чуеш някога. То е буквално живот или смърт. Можеш ли да отделиш няколко минути, за да чуеш това послание?

Не зная къде или как те е намерила тази малка книжка, но не вярвам да е случайност. Може би си търсил отговори за живота си. Може би гледаш на религията скептично, но си донякъде любопитен за Божията истина.

Вече трябва да си разбрал, че този живот е повече от някакъв интервал от време и да знаеш в сърцето си, че си нещо повече от едно тяло! Трябва да има смисъл и причина за всичко. Трябва да има надежда. Трябва да има нещо повече от раждане, живот, смърт, и безкраен еволюционен цикъл, който безцелно води в нищото. Ти трябва да си по-ценен от това и бъдещето ти трябва да значи нещо повече от това!

Дълбоко в себе си знаеш тези неща, защото са написани в сърцето ти – издълбани са на съвестта ти – като дълбоко вплетена нишка, която не можеш да махнеш. Тези истини са част от духовното ти ДНК. Знаеш, че си бил създаден, защото светът те насочва към интелигентен дизайн. Знаеш, че Създателят трябва да е добър, защото е създал толкова много добри неща. И все пак живееш в свят с болка и проблеми, с въпроси и съмнения. Живееш в свят, където Бог ти е дал достатъчно информация, за да знаеш, че Той съществува, но дълбоко в себе си копнееш да

научиш повече. *Знаеш*, че има повече, и Бог е обещал да ти даде повече, ако Го потърсиш.

Готов ли си за секунда да обърнеш внимание на това, че Бог наистина съществува и Него Го е грижа за теб? Готов ли си да разгледаш едни наистина надеждни доказателства и да помислиш за това какво значение може да имат те за живота ти?

Ами ако заключенията ти за живота, смъртта и вечността са основани на грешна информация?

Приеми за секунда, че наистина има Бог. Приеми, че Той те е създал и те обича безгранично. Представи си, че Той има съвършени, вечни намерения за теб, но и че в момента си в плен на безжалостен враг, когото не можеш да видиш и който е решен да те унищожи. Представи си, че този любящ Бог е на спасителна мисия да те спаси и че всичко това се случва зад кулисите на твоя живот – зад невидимата стена на ежедневно то ти битие. Може би не си отделял секунда да помислиш за всичко това.

Ако можеше да знаеш със сигурност къде ще прекараш вечността – ако можеше завинаги да се отървеш от всеки страх, който си имал – ако този невероятен, любящ Бог чукаше на вратата ти точно сега с предложението да те избави от всичко, би ли Го пуснал? Би ли Му дал възможност? Не би ли искал да познаваш Този Бог?

Направено

Ако да бъдеш обичан от Бог е от значение за теб, то единственото, за което те моля, е да Му дадеш възможност да се свърже със сърцето ти чрез страниците на тази книга.

Продължавай да четеш – мисля, че ще харесаш тази история!

1 - Повече от едно тяло

Той седеше от другата страна на масата и искрено ми призна, че за пръв път през петдесетте си години живот търси истината. „През последните три години от атеист аз станах вярващ. След всичките добри и лоши неща в живота ми стигнах до заключението, че няма причина животът ми да е толкова добър. Започвам да вярвам в Бог.“

Събеседникът ми беше управителят на често посещаван от мен ресторант и един ден усетих в сърцето си нуждата да го запозная с посланието, което сега държиш в ръцете си. Това беше третият ни разговор и за пръв път в живота си той виждаше, че животът е повече от някакъв период от време и безсмислена поредица от обстоятелства и събития. Той призна, че има въпроси, и се надяваше, че животът се състои в нещо повече – нещо, което още не разбираше.

Към края на разговора ни го попитах учтиво дали иска да продължавам да отговарям на въпросите му и да обсъждам с него тези теми. Отговорът му? „Непременно, стига само да си съгласен да ти ги задавам!“

На това му обещах да го снабдя с предостатъчно „храна за размисъл“ и да подкрепя разсъжденията си с препратки от Библията, за да може сам да ги провери. В същия дух те моля, докато вървим по този път заедно, да мислиш върху тази първа важна истина.

Приятелю, ти си повече от едно тяло!

Напук на посланието на поп културата, дълбоко в сърцето си знаеш, че не си просто маса плът, кръв и случайно еволюирали биологични субстанции. Трябва да разбереш, че представляваш много повече от онова, което бръснеш, къпеш и обличаш всяка сутрин!

Исус казва: „животът е повече от храната, и тялото - от облеклото.“ (Лука 12:23). Бог още е казал в Словото Си *“и дано се запазят непокътнати вашият дух, душа и тяло без порок при пришествието на нашия Господ Исус Христос.”* (1 Солунци 5:23б). В Яков 2:26 Бог казва *„...тялото без духа е мъртво...”* Във 2 Коринтяни 4:16 Бог разграничава „външния човек“ – тялото – и „вътрешния човек“ – нашите душа и дух: *„но дори и да тлее нашият външен човек, пак вътрешният всеки ден се подновява.”*

Повече от едно тяло – защо е толкова важно това?

Ами, първо на първо, това значи, че пред теб освен смъртта има и друго! Помисли. Ако си само едно тяло, всичко, което чакаш накрая, е смърт. Как може човек да бъде щастлив, ако това е всичко, което бъдещето ни готви? Ако това е крайното, последно направление на живота ти, какво значение има всичко останало?

Второ, това значи, че си ценен. Ако си нещо повече от чудата биологична случайност, то значи си създаден. Ако си създаден, си от значение за своя Създател. Той те е

създал с причина – с цел. Ти си значим и ценен – и животът ти е повече от случайни събития, навързани от някаква си съдба.

Трето, значи, че има надежда за теб. Има нещо повече от физически живот и смърт. Има надежда, че можеш да преминеш през настоящите трудности и един ден да преминеш към нещо далеч по-добро.

Чувал ли си да казват: „Животът е труден и като свърши трудното, умираш“? Ами това си е доста безнадежден възглед за живота и определено не е това, което Библията изрично казва. Да, животът понякога е много труден и непредвидим. Да, всички накрая умират. Но в Божието послание към теб има нещо повече от това! Животът е повече от това, което виждаш, и историята ти не свършва с времето на живота ти.

Искаш доказателство? Добре. Съвестта.

Имаш съвест.

Ето какво имам предвид. Как може биологична материя спонтанно да развие съвест? Това е като да кажа, че мога да нараня чувствата на хладилника си! Съвестта е нещо душевно – духовно – и месото не може да породи духовни събития! Месото си е месо – не се чувства зле или добре – просто си седи там и започва да гние, след като животът го е напуснал. С тези думи не се опитвам да бъда груб, просто разбран.

Направено

Приятелю, твоята съвест доказва, че душата ти съществува. Съвестта е вътрешното знание, което имаш за доброто и злото. Твоята съвест е даденото ти от Бога знание за твоя Създател и Неговото нравствено мерило в цялото творение.

Фактът, че човешки същества по цялата земя интуитивно богопочитат нещо, е доказателство, че Бог е написал това (стремежът към богопочитание) на сърцата ни. То е като част от духовното ни ДНК. Където и да отидеш, ще намериш всеки да почита някого или нещо. Дори атеистът, който отрича съществуването на Бог, избира да почита себе си – и неговото "аз" става негов бог!

В Римляни първа глава Бог отправя обвинение към хората, които отричат онова, което Той толкова ясно е написал на сърцата им и им е открил.

В Римляни 1:20 Той казва *„Понеже от създанието на света това, което е невидимо у Него - вечната Му сила и божественост - се вижда ясно, разбираемо от творенията, така че те са без извинение.“* В стих деветнадесети от същата глава Бог казва, че Се е разкрил на всяко човешко същество, като в стих двадесет и първи обяснява, че когато самоволно избираме да отречем това вътрешно познание, сърцата ни се помрачават.

И отново, в Римляни 2:15 се казва, че законът Му е написан в сърцата ни: *„те доказват, че действието на*

закона е написано на сърцата им, за което свидетелства и тяхната съвест, а мислите им една друга се обвиняват или извиняват..."

Та, какво означава всичко това? Бог го излага съвсем просто в Римляни 1:20. Всички сме „без извинение“.

Да отричаме съществуването на Създател или това, че Той е заинтересован от нашия живот означава буквално да пренебрегнем съвестта си и истината, която Бог е написал на сърцата ни.

Всичко това сочи към едно главно заключение. Нашите отношения с Бог трябва да са били замислени като действащи въз основа на вяра, а не на виждане. Бог го описва така: „С вяра разбираме, че световите са били устроени с Божието слово, така че видимото не стана от видими неща.“ (Евреи 11:3).

Създадените (това сме ти и аз) не са създадени от видимото (от света около нас). С други думи, това кой си, откъде си и къде ще отидеш има повече общо с това, което не виждаш, отколкото с това, което виждаш.

Не можеш да видиш вятъра, но знаеш, че съществува. Не можеш да видиш въздуха, но животът ти зависи от него. Не можеш да видиш надеждата, радостта или мира, но отчаяно копнееш за тези неща в сърцето си. Не можеш да видиш Бога, но знаеш, че съществува, и сърцето копнее да бъде обичано и изцяло прието от Него.

Направено

Повече от едно тяло? Не ще и дума! Тялото ти е само временно място за пребиваване на истинското ти аз! Бог дори го нарича „шатър“ или палатка (2 Коринтяни 5:1)! Точно както събличаш едни дрехи вечерта и обличаш други на следващата сутрин, един ден ще оставиш своето тяло. Наричаме това смърт, което буквално значи „раздяла“. Душата ти ще опразни палатката, в която е живяла. В този миг тялото ти ще спре да диша, да се движи и да функционира, но истинското ти аз – вътрешният човек – до голяма степен ще продължи да живее!

Да, ти си много повече от едно тяло! Грижи се за тялото си, докато го имаш, но не се съсредоточавай прекалено много върху физическото, за да не изпуснеш „онова, що не се вижда“! Ти си душа. Ти имаш съвест. Ти си създаден и си от значение. Ти имаш стойност. Ти имаш вечно предназначение. Ти имаш Създател, който копнее да разчетеш следите – да видиш със сърцето си онова, което не можеш да видиш с очите си. Той ти е дал предостатъчно информация да свържеш две и две, и чака ти лично да дойдеш при Него.

В заключение на тази глава, искам да ти възложа една кратка задача. В Ефесяни 1:18 има молитва, която казва следното: *„като просветли очите на сърцето ви, за да знаете каква е надеждата на Неговото призоваване...“* С други думи, ти имаш втори чифт очи – очите на разума ти, които или функционират правилно, или не.

Ще се помолиш ли от чисто сърце с тази простичка молитва преди да продължиш с четенето?

„Боже, разбирам и приемам, че съм нещо повече от едно тяло и че може би има такова нещо като духовен живот, който нито виждам, нито разбирам. Докато чета това, ще отвориш ли очите на разума ми като ми помогнеш да видя онова, което пропускам? Искрено искам да зная истината. Амин.“

2 - Единствените две религии на света

Колко религии има на света? Стотици? Може би хиляди? Опитай се да проумееш всички вероизповедания и религиозни структури, дори само в Америка, и мозъкът ти ще изпуши. Повечето хора вече са се объркали и отчаяли да се мъчат да разберат в какво вярват отделните религии и по какво се отличават.

Всъщност изглежда, че последната мания е просто да ги сложиш в един кюп и да кажеш: „Те всичките са едни и същи. Всички ще отидем на едно място – стига само да вярваме в нещо!“ Макар и удобно, в това няма никакъв смисъл. Между тези религии има огромна разлика. Всъщност, някои са коренно противоположни по вярвания. Звучи добре да стигнеш до заключението, че „всички пътища водят на едно място“, но тази теория не е издържана и Библията не я поддържа.

И тъй, как да пресеем цялата религиозна „плява“ и да стигнем до същината на въпроса? Как да разграничим истината от заблудата – действителността от фантазията? Как да разграничим истинския Божи замисъл от евтините човешки ментета? Отговорът на тези въпроси е много по-прост, отколкото би могъл да си представиш.

Да се върнем на първия ми въпрос. Колко религии има на света?

Ще повярваш ли, ако ти кажа, че са две?

Истината е, че можеш да сложиш всяка една религия в две основни категории. Можеш да махнеш всички външни белези – от малките разлики до големите богословски разцепления – и с лекота да стигнеш директно до същината на въпроса.

Погледни от тази гледна точка. Повечето религии са съгласни с това, което обсъждахме в първа глава. Повечето хора признават някакъв създател и духовен свят. Едва когато започнем да определяме какъв е Създателят и да разбираме какъв е духовният свят, ще започнем да откриваме разликите.

По-важното - как можем да *опознаем* Създателя и да достигнем до едно мирно „отвъдно“ - е това, което показва най-голямата разлика между двете групи. С други думи, как да стигнем до Бога и как да отидем на Небето? Повечето религии се опитват по някакъв начин да отговорят на тези два основни въпроса.

И тъй, как можем да вземем такова множество сложни вероизповедания и да ги опростим до две основни?

С две думи: ПРАВЪ или НАПРАВЕНО. Запомни тези две думи, защото до края на книгата те ще са станали доста важни!

Първо нека погледнем към религиите от тип ПРАВЪ. Тези религии по същество са религиозни *системи*.

Тяхното главно послание е „какво трябва да НАПРАВИШ, за да си спечелиш Божието одобрение и да си изработиш път към Небето.“ Всички такива религии са единодушни относно това, че човек е някак отделен от Бога и трябва да НАПРАВИ нещо, за бъде върнат при Него. При тези религиозни *системи* Бог е като сърдит учител – и Той наистина е разгневен от лошото поведение на хората. Той е някъде там на Небесата, сърдит на цялото човешко племе за нещата, с които Го дразнят и очаква всеки сам да поправи грешките си, като ПРАВИ добри неща. Той седи на престола Си със свити ръце и чака човечеството да Го обезщети или да Го умилостиви за извършените грехове като върши добри или религиозни дела за Него.

Дефиницията за това „какво Бог иска да ПРАВИМ“ пък варира много, поради което имаме толкова много различни вероизповедания. Но основата, същината, е една и съща. Посланието е просто това: „ПРАВЪЙ“. Прави онова, което е правилно, не прави онова, което е грешно, и по някакъв начин Бог ще те приеме на Небето.

Това обаче е като да имаш едни и същи спагети и кашкавал, приготвени по петдесет и два начина. Същността и главното послание на всяка от тези религии са едни и същи – „Бог ти е сърдит, така че най-добре почвай да правиш добри неща, за да бъде доволен.“

В тази категория на „ПРАВЪЙ“ всяка религия си има различен списък с „ПРАВЪЙ“ и „НЕ ПРАВЪЙ“. За някои

Направено

списъкът е изключително дълъг и досаден – изповядвай греховете си, кръсти се, давай пари, вземи причастие, обръсни главата си, продавай цветя на летището, продавай нашата литература по къщите. Списъкът е безкраен като човешкото въображение. И с всяко изминало десетилетие изникват нови религии с нови списъци.

Други системи залягат на прости и общи заръки – бъди добър, бъди мил, стреми се добрите ти дела да надхвърлят лошите.

В други системи списъкът е радикален и дори причудлив – в тях са установени ритуали, в които хората се самонараняват, жертват деца, самоубиват се, убиват други, по болезнени начини се самонаказват или правят ритуални разкаяния.

Така или иначе, основният замисъл и главното послание са едни и същи – трябва да си изработиш път към Бога. Трябва да изпълниш Божия списък, да НАПРАВИШ това, което Бог изисква, да умилостивиш Божия гняв и да си изработиш Божията прошка. Тези системи са крайна форма на религиозно робство, в което са държани милиони души по цялата планета. Те са заложници на страха и са в плен на сложни системи на религиозно поведение, за които са убедени, че ще ги върнат при Бога и ще им дадат вечен живот.

Религиите тип „ПРАВЪ“ се различават много по външност и структура, но в крайна сметка всички опират до приемственост въз основа резултати. В тях Бог е строгият надзорник, а ние човечите сме робската сила. За да ни обикне и приеме Бог, най-добре да ПРАВИМ нещата, които ще Го направят доволен!

Най-тъжното за тези системи е, че предлагат само отчаяние и робство. Те оставят човешкото сърце с чувството, че е отхвърлено от Бога, и го поставят в постоянното недоумение дали „съм направил достатъчно“. Те обрисуват Бог повече като суров робовладелец, отколкото като небесен Отец и оставят сърцето ти навсякъде освен „близо до Бога“.

Тези системи пълнят сърцето с мъчителни съмнения. Ами ако съм пропуснал нещо? Ами ако не съм живял по Божиите изисквания? Ако съм изпълнявал грешния списък? Ами ако в списъка ми липсва някой ключов елемент? Дали съм бил достатъчно добър? Колко добър значи достатъчно добър? Ами ако не съм бил достатъчно добър?

Тези системи са добри в това да изграждат богати, могъщи религии, понеже не правят нищо за облекчаването на вътрешните стракове и копнежи на сърцата ни. Те не правят нищо за изцеляването на съвестта и връщането ни в Божието благоволение. Те не

Направено

правят нищо за личното ни запознаване с любящия небесен Отец, за когото говори Библията.

Виждаш ли, въпросът, който трябва да си задаваме, когато разглеждаме тези системи, е: „А Бог какво е казал?“ Какви са Неговите наставления относно това как можем да бъдем върнати при Него и да придобием живот?

Много малко хора осъзнават това, но ако приемеш *която и да е* от религиите тип ПРАВЪ, си длъжен на практика да отхвърлиш главното учение на Библията! Сам виж следните Писания и помисли какво ти казва Бог.....

„Той ни спаси не чрез праведни дела, които сме извършили, а по Своята милост.“ (Тит 3:5). С други думи, не можеш да придобиеш Божието благоволение с добри дела.

Отново Бог казва: *„Защото нито едно създание няма да се оправдае пред Него чрез делата на закона...“* (Римляни 3:20). Това, което казва, е: „не можеш да се оправдаеш пред Бога с добри дела“.

Ето още едно: *„а на този, който не върши дела, а вярва в Онзи, който оправдава безбожния, неговата вяра му се счита за правда.“* (Римляни 4:5). В този стих Бог буквално казва, че не можеш да правиш добри дела и да спечелиш Божието благоволение.

Колко по-ясно от това може да се изрази Бог: *„като знаем, че човек не се оправдава чрез дела по закона, а само чрез вяра в Исус Христос,“* (Галатяни 2:16).

Бог впоследствие казва, че благоволенieto Му не може да се изработи. В Ефесяни 2:8-9 Той заявява, че спасението е „не от сами вас - това е дар от Бога - не чрез дела“. Помислете върху това! „Не чрез дела.“

Какво значи това?

Най-просто казано – на планетата ни няма списък с неща за ПРАВЕНЕ – не е измислена религиозна система, която да може да спечели и грам благоволение от Бога или да те приближи до Неговото присъствие.

Сега знам какво си мислиш. „Е как така? Със сигурност мога да угодя на Бог като правя добро!“ Почакай малко. Добрият живот си има своите привилегии, но помни, говорим за това как можем да достигнем Бог, да се свържем с Него. Говорим за връщането ни към Него. Не говорим за страничните ползи от честността, добрият живот и благотворителността. Сега задаваме въпроса: „Правенето на тези неща“ носи ли ми точки пред Бог? Ако постъпвам така, Той ще ме одобри ли, ще ме приеме ли, ще ми прости ли, ще ме обича ли повече?

Повечето религии ще кажат: „Да.... стига да ПРАВИШ нещата от *нашия* списък.“

По думите на Бог обаче отговорът е НЕ. *Не чрез праведни дела, които сме извършили...*“(Тит 3:5). В Писанията Бог отново и отново казва „Не можеш да си изработиш път към Мен. Не можеш да НАПРАВИШ нищо, за да си

Направено

спечелиш Моето благоволение или одобрение.“ Може би един от най-безкомпромисните изрази, които Той използва е в Исая 64:6: *„Защото всички станаме като нечист и цялата ни правда е като омърсена дреха; и всички вехнем като лист и нашите беззакония ни завличат като вятър.“*

В този стих Бог казва: *„У вас има нещо, което толкова ни разделя, че и от най-доброто ви поведение няма никаква полза.“* Доброто поведение е безполезно против проблема, който ни разделя от Бога. Ще говорим повече за това по-нататък, но засега трябва да разбереш, че Бог никога не ни казва, че извършените дела ни печелят Неговото спасение.

Заключението на всичко това е: „ПРАВЪ“ е съвсем недостатъчно. Никъде в Библията няма да намериш нито един стих, който да учи, че Бог ме одобрява в по-голяма степен и прощава греха ми, когато ПРАВЯ правилните неща. Да правиш добри дела не ти печели Божието благоволение.

Защо? Ами Бог не се интересува толкова от това какво *правя*, колкото от това кой *съм*. Той не се интересува толкова от това да ме *управлява*, колкото от това да има *връзка* с мен. Той не се впечатлява от студена религиозност. Той иска близка, интимна връзка. Човек не ВЪРШИ отношения, човек ВЪРШИ задължения.

Ще се върнем към тази мисъл в друга глава, а сега нека погледнем към другата дума – НАПРАВЕНО.

НАПРАВЕНО. Завършено. Приключено. Изпълнено. Изцяло. Готово. Свършено. Постигнато. Доведено до съвършенство. Каква чудесна дума!

Макар и повечето световни религии да спадат към категорията ПРАВЪ, все още остава категорията НАПРАВЕНО!

Истинското послание на Библията е НАПРАВЕНО. С други думи, всичко необходимо за връщането ти към Бог и въвеждането ти във вечен живот с Него вече е било НАПРАВЕНО.

На кръста Исус каза следните думи: „Свърши се“ (Йоан 19:30). Изразът буквално значи „изплати се.“ НАПРАВЕНО Е.

Това са едни от последните думи, които Господ изговаря преди да умре. В този миг нещо изумително става в Йерусалим. В храма – сграда, символизираща Божието присъствие – има завеса, разделяща най-святото място на Божието присъствие от видимите места отвън. В момента, в който Исус умира, завесата чудодейно се раздира на две от горе до долу – отваря се бързо и широко за всички.

Изведнъж сякаш всичко, което е разделяло Бога от човека, вече съвсем го няма и Бог кани цялото човечество да дойде директно при Него! Бог казва на целия човешки

Направено

род „НАПРАВЕНО“! „Направено“ пък ще рече „няма какво друго да се ПРАВИ“. Цената е платена. Дългът е опростен. Помирението е извършено. Ако се опиташ да го заслужиш, да си го изработиш или да НАПРАВИШ нещо, за да го получиш, ще си изгубиш времето. Вече е НАПРАВЕНО. Или по думите на Исус на кръста: „Свърши се!“.

Помисли за това така. Представи си, че си приготвил чудесна коледна сутрин за семейството си. Спестил си, пазарувал си, опаковал си, украсявал си и си направил всички приготовления. На сутринта, си представи, че децата ти идват бежешком, изпълнени с желание да празнуват Коледа, но вместо да седнат и да отворят подаръците, те започват трескаво да правят всякакви неща за теб. Започват да чистят гаража, да мият колите, да мият съдовете, да лъскат обувките ти и да правят каквото намерят. Освен сърдечен удар, това най-вероятно би ти докарало голямо разочарование! Ти би ги спрял и би ги попитал: „Какво правите бе, деца? Сега не е време за правене на добри работи, време е за даване на подаръци!“

Представи си, че те отговорят по подобен начин: „Татко и мамо, осъзнахме, че не заслужаваме подаръците, които сте приготвили за нас, и решихме да си ги заслужим. Решихме да ви служим и да правим различни неща, за да заслужим благостта ви!“

Какво бихте направили? Вероятно бихте обяснили, че това е ненужно! Бихте казали на децата си колко трудно ви е било да спестите, напазарувате и да закупите подаръци. Не искате тяхното слугуване (поне засега) – по-скоро искате само да се насладите на коледната сутрин и да им дадете подаръците, предназначени за тях – вашите напълно безвъзмездни прояви на родителска любов.

Това е Божието послание към човешкия род. „Докато се занимаваш с ПРАВЕНЕ, пропусках онова, което вече съм НАПРАВИЛ.“ Дарът е закупен, трапезата е приготвена, няма повече нужда от ПРАВЕНЕ! Всички приготовления са направени. *„Елате сега да разискваме, казва Господ...“* Неговата покана към тебе не е да ПРАВИШ нещо за Него, а да дойдеш при Него.

Та, като погледнем всички религии в света, само две ли има? Това е крайната сметка. Само две. ПРАВИ или НАПРАВЕНО.

Ето още един начин да го кажем: религия или лични отношения. Основава ли Бог системи, които водят до Него, или иска нещо по-лично – нещо *взаимно*? Може би фактът, че ни казва да го наричаме Татко или Отче, хвърля малко светлина върху положението. Той иска лични отношения с теб. И близките отношения не са в резултат от ПРАВЕНЕ, а в резултат от това да БЪДЕШ или да ПРИНАДЛЕЖИШ.

Направено

След като си нещо повече от едно тяло и имаш Създател, по какъв начин можеш да опознаеш Този Създател? Какви са отговорите Му на тези два въпроса – как да стигна до Бог и как да отида на Небето? Отговорите Му в Библията са ясни.

Не можеш да си изработиш път за Небето. Не можеш да НАПРАВИШ нищо, за да отидеш там. Не можеш да си изработиш път до Божието присъствие. Той иска нещо повече от отношения тип „работодател/работник“. Той иска нещо повече от студена, механична религия. Той иска близки отношения.

Най-важното е, че всичко необходимо да се затвори пропастта между теб и Бог вече е НАПРАВЕНО. Няма какво още да НАПРАВИШ, за да си изработиш Неговото благоволение или да придобиеш Неговото спасение.

И тъй, наистина има само две религии на света. ПРАВЪ и НАПРАВЕНО. Зациклил ли си още на ПРАВЪ? Хванат ли си в капана на някаква система за вършене на дела, мислейки си, че вървиш в правилната посока? Опитваш ли се да си изработиш път към Бога?

Често питам хората следното: „Ако умреш днес, ще отидеш ли на небето?“ И интересно, повечето хора казват „Да, мисля, че ще отида.“ Когато попитам „И защо?“, те отговарят нещо подобно: „Защото се опитвам да съм добър човек и да правя добрини.“

Знаеш ли какво казват тези хора? „ПРАВЯ.“ Приятелю, зациклил ли си на ПРАВЕНЕ? Ако си, пропускаш главното послание на Библията. Ако се уповаваш на религиозна система, базирана на извършени дела, пропускаш Божия истински път, по който отиваме при Него.

Как ще отговориш на този въпрос? На какво се уповаваш? На НАПРАВЕНО или на ПРАВЪЙ? Религия ли имаш или лични отношения?

Ей, благодаря, че не се отказваш и още си с мен. Минахме дванадесет страници и имаме още около тридесет. Дотук вече знаеш, че си повече от едно тяло и че Божиите насоки за това как да Го познаваме не включват ПРАВЕНЕ.

Нека продължим напред. В следващата глава има едни доста добри новини, които вероятно никога не си чувал.....

3 - Да знаеш къде отиваш

Да осъзнаеш, че си повече от едно тяло, води до един измъчващ въпрос. Къде отива останалата част от мен, когато тялото ми умре? „Пооставам“ ли на планетата Земя, за да плаша хората? Прераждам ли се в друга форма на живот? Или отивам в чистилище, където продължавам да се опитвам да заслужа пътя си към Небето?

Всеки има свое мнение, но мненията не са нещо, върху което да заложиш вечното си местоживеене. За отговорите на тези въпроси трябва да се обърнем отново към Библията и да видим какво всъщност казва Бог. Да, Библията казва, че след като умреш, истинското ти „аз“ ще продължи да живее някъде.

Евреи 9:27 казва *„И както на хората е определено веднъж да умрат, а след това - съд.“* Простичко казано, всеки умира веднъж и после заставаме пред Бог, за да определи вечното ни място.

Ще обсъдим какво казва Библията относно това „къде“ в по-късна глава, така че не ме изпреварвай. Засега искам само да помислиш върху следния въпрос: Искаш ли да знаеш къде ще отидеш след като умреш? Ако имаше начин да знаеш със сигурност къде ще прекараш вечността, не би ли искал да знаеш?

Това е проблемът с религиите тип ПРАВИ. При тях само се *съмняваш*, вместо да *знаеш*. Те те държат затворен в

Направено

система на несигурност. Оставят те да мислиш: „Дали съм направил достатъчно?“; „Дали съм правил правилните неща?“; „Правилно ли го направих?“ Накрая се чудиш: „Къде, в действителност, отивам?“

Наскоро водих разговор за това с една жена от нашата общност. Тя е добра жена с почтен живот, щастливо семейство и набожно минало. Ала когато я попитах, дали е сигурна, че ще отиде на Небето, най-увереното, което можа да каже, бе: „Надявам се!“ След това лицето ѝ придоби озадачено изражение и тя каза: „Може ли човек да знае това със сигурност?“

Може би и ти се чудиш това. Може ли човек да знае със сигурност?

Приятелю, добрите новини са, че няма нужда да правиш предположения по този въпрос. Всъщност Бог не *иска* да предполагаш или да се боиш по този начин за вечността. Той наистина иска да знаеш със сигурност накъде отиваш! Той е направил страшно много, за да можеш да знаеш със сигурност, че вечното ти място е определено.

Искам да ти покажа стих, който най-вероятно никога не си виждал. Повечето религиозни системи обикновено отбягват точно този стих. Намира се в 1 Йоан 5:13: *„Това ви писах на вас, които вярвате в Името на Божия Син, за да знаете, че имате вечен живот.“* Видя ли? Бог казва: *„Може да знаеш, че имаш вечен живот!“*

Помисли за това за секунда. Нека навлезе дълбоко в ума ти. Опитай се да си го обясниш. Бог иска да знаеш (със сигурност) къде отиваш. Той не иска да се чудиш, боиш, съмняваш или съжеляваш. Той иска да знаеш. Това е доста важен стих! Сега помисли върху следния въпрос. Знаеш ли къде отиваш? Може да се надяваш. Може да мислиш оптимистично. Може да имаш изградена представа за това къде отиваш, ала ЗНАЕШ ли?

Думата ЗНАЯ предполага пълна увереност и разбиране. Тя премахва съмнението, колебанието и поставянето под въпрос. Тя *почива на факти*, а не на *борба със съмнения*. Тя се уповава на истината, вместо да се изнервя от страх.

Какви са последиците от това да „знаеш къде отиваш“? По какви начини би променило живота ти това знание?

Ами, на първо място изцяло би премахнало страха от смъртта! Това е може би най-големият страх в целия свят, но това знание би премахнало изцяло всички съмнения около него. Без страх! Точно както казва Бог във 2 Тимотей 1:7: „*Защото Бог ни е дал дух не на плахост, а на сила, любов и себевладеене.*“ Божиите планове за теб не включват такъв страх, а благоразумие и дух на сила и любов.

Второ, то би дало на целия ти живот различна перспектива. Ти би живял с някаква цел – подготвяйки се за нещо по-голямо от живота – очаквайки нещо отвъд смъртта. Накратко, би имал надежда!

Направено

Приятелю, ти отиваш някъде! И Бог не иска да се чудиш къде. Той иска да приключиш с този въпрос. Той иска да почиваш върху онова, което ЗНАЕШ. Иска да си сигурен за онова, което ще стане, след като умреш.

Той иска да ЗНАЕШ, че имаш вечен живот.

Може би никога не си виждал този стих. Може би никой не ти е казвал, че има начин да се освободиш от страха и съмненията, които измъчват толкова много хора, когато стане въпрос за смъртта. Надявам се, че тези новини са достатъчно добри, за да продължиш да четеш... историята става още по-хубава. Но нека те предупредя: има някои лоши новини, които трябва да се осмелим да разгледаме преди да стигнем до най-добрите новини. Така че... потърпи още малко!

4 - Вроден недъг

„Според теб, лош човек ли съм?“ - попита Джули разколебана - сякаш не искаше много-много да чуе отговора. Аз бях студент и работех в ресторант, а тя беше колежка, която беше особено критична към вярата ми – стигаше дори до подигравки.

Няколко дни по-рано, когато затваряхме, тя дойде в ресторанта мъртво пияна. След като се разотидоха клиентите, тя започна тирада против вярата ми – буквално хулеше Бога и ми казваше колко съм глупав, задето съм вярвал в Него.

Е, само след няколко дни, по средата на почистването, докато бутах прахосмукачката, тя рязко ме спря, за да ме попита „дали според мен е лош човек...“

Ако трябва да бъда честен, всичко в мен напираше да каже: „Мислиш си, че можеш да хулиш моя Бог, да се подиграваш с моята вяра и аз да НЕ си помисля, че си лош човек?“ Но това би било твърде осъдително, арогантно и дори лицемерно. Би било самозащитна реакция, но не би било онова, което тя действително имаше нужда да чуе.

Дълбоко в сърцата си, на повечето хора им се ще да вярват, че са добри – дори достатъчно добри, за да заслужат благоприятна вечност. На това отгоре, когато се опиташ да кажеш на някого за негова грешка, обичайната

Направено

реакция (на всеки от нас) е да се защити. Ние наистина искаме да вярваме, че сме доста добри.

И все пак никога не съм срещал човек, който да стигне дотам, че да се определя за свършен. Интересно, нали? Не бихме казали, че сме свършени, но и не искаме да бъдем наричани лоши. Като хора, някак сме създали тази неясна сива зона, която можем да наречем „не толкова лош“.

Тази сива зона успокоява съвестта на кажи-речи всекиго, защото всеки от нас сам си поставя критерии и норми и винаги има някой, който е „по-зле от нас“, с когото да се сравним. Най-често причината да сме „доста добри“ е, че можем да посочим някого по-лош от нас! Все едно играем някаква странна игричка, за да си внушим, че нямаме проблем с Бог.

В този миг в ресторанта Джули искаше да ѝ кажа: „Ей, Джули, знам, че имаш някои недостатъци, но не, не си *лоша*.“ В крайна сметка, с всичките мои недостатъци, кой съм аз, че да я критикувам, нали?

Можех да ѝ кажа, че въпросът ѝ е нещо повече от повърхностно притеснение. Тя наистина искаше да знае в сърцето си какво вярвах за нейното положение спрямо Бог.

Искаш ли да знаеш какво ѝ казах? Казах ѝ каквото Библията казва.

„Джули, не само ти... всички са лоши – и аз съм лош.“

Преди да се ядосаш и да хвърлиш тази книга в кошчето, остани с мен за минутка.

Първият ѝ отговор беше: „Айде сега, не ми проповядвай, искам да знам какво мислиш наистина...“

„Напълно честно“ - казах аз - „Джули, всички сме лоши. Аз съм лош, ти си лоша – никой не е съвършен!“

Сега, приятелю, ти може да не се мислиш за „много лош“ или „наистина лош“, но като мен знаеш, че не си и съвършен. Та, като е така, какво да правим? Как гледа на това несъвършенство Бог и къде ни поставя то в Неговите очи? Какви са последиците от нашите „несъвършенства“ в светлината на вечността и къде отиваме след смъртта?

Това са сериозни въпроси, но Библията отговаря на всички тях много ясно. Посланието не е толкова скрито, колкото пренебрегвано или пренаписвано, за да пасне на религиозните цели на хората. Ако приемеш напълно доверие Библията - така, както Бог я е замислил - всичко се навързва!

Та, какво казва Бог? Наистина ли „всички сме лоши“? Четейки, ти навярно вече си започнал да се оправдаваш наум. Не забравяй, добрите новини (благите вести) още са пред нас, така че бъди готов да свалиш гарда си и да слушаш Бог с отворено сърце. Ето какво казва Той за теб и мен и за останалата част от човечеството.

Направено

В Римляни 3:23 Той казва „защото всички съгрешиха и са лишени от Божията слава.“ И само няколко стиха преди това: „Няма праведен нито един“ (Римляни 3:10). Простичко казано, никой не е съвършен. Всички сме лишени от Божията слава и не покриваме съвършения Божи критерий.

Да, можем да докажем, че сме по-добри от някого друго, но сме толкова далеч от Божието съвършенство, че дребнавите ни сравнения стават безсмислени.

Погледни го от тази страна. Ами ако Бог ни заповяда да скочим до Луната? Ти може да скачаш по-високо от мен, а аз - по-високо от петгодишната ми дъщеря, но в края на краищата всички сме лишени от целта.

Това има предвид Бог, когато казва, че всички сме „лишени от Божията слава.“ Всички сме толкова далеч от целта, че малката разлика между твоята доброта и добротата на някого друго (или лошотията му) е без никакво значение за Бог.

По-просто казано, Бог казва на човешкия род: „Имате проблем. Вършите грях. Несъвършени сте. Лишени сте от моята слава. Грешници сте.“

Във следващата глава ще открием защо това е голям проблем, но първо трябва да сме готови да признаем, че проблемът съществува. За някои хора това е голямо препятствие.

„Аз просто не съм лош човек“, разсъждаваме ние. В сравнение с някой друг, може да не сме толкова лоши, но Бог не ни сравнява с някой друг. Божият критерий е по-висок от нашия. Той използва собственото Си съвършенство – собствената Си слава за критерий. Колкото и за добри да се имаме, сравнени по Божия критерий, всички сме доста лоши.

Ако мярката е триметров баскетболен кош и ти можеш да го докоснеш, значи скачаш добре. Но ако мярката е Луната и ти можеш да скочиш на височина само три метра, въобще не ставаш за атлет.

„Ами кой може да скочи до Луната?“- ще попиташ - „това е невъзможно!“.

Правилно! Невъзможно е.

Представям си как си мислиш: „Искаш да ми кажеш, че Бог ни оценява по непостижим критерий?“

Да, това прави според собственото Си Слово. Оценява ни по критерия на съвършенството. Но защо да ни оценява по такъв критерий като знае, че за нас е невъзможно да го покрием?

Има само едно заключение. Бог е направил така, за да ни помогне да осъзнаем, че що се отнася до спасението, не става дума за ПРАВЕНЕ, а за НАПРАВЕНО. Тук не говорим за това да скочим достатъчно високо, а за това да признаем, че не можем да скочим достатъчно високо и да

Направено

се доверим на някого, по-силен от нас, който да ни вдигне достатъчно високо!

Нека си представим, че Бог буквално иска от нас да скочим до Луната, за да отидем в Рая. Ти би ли се пробвал? Би ли се отчаял или би помолил за чудо? Едно нещо е сигурно, веднага би си направил извода, че не можеш да стигнеш дотам сам.

Приятелю, това иска да каже Библията, когато Бог казва: *„Защото няма праведен човек на земята, който върши добро и не греша.“* (Еклесиаст 7:20) Казва ни, че нашият грях и несъвършенства могат да направят дори най-добрите ни дела безполезни за Него, защото греховете ни буквално ни отдалечават от Него. *„Защото всички станахме като нечист и цялата ни правда е като омърсена дреха; и всички вехнем като лист и нашите беззакония ни завличат като вятър.“* (Исая 64:6). Бог иска от нас да достигнем до извода, че сами не можем да отидем при Него!

Бог ни казва, че има огромно разстояние между нас – разстояние, създадено от нашето несъвършенство. А както вече заключихме, *правенето* на добри дела не скъсява разстоянието. Добрите дела не изплащат лошите, така както „неизползването на кредитната ми карта“ не изплаща старите ми дългове. Да си добър човек не променя лошото в теб и никак не отменя греха, който си извършил.

Бог като че казва на човешкия род: „Що се отнася до отношенията ви с Мене, между нас има пропаст. Вие сте затънали здравата в грехове и сте такива откак сте се родили.“

В Псалм 51:5 Господ ни казва, че буквално сме родени с недъг: *„Ето, родих се в нечестие и в грях ме зачена майка ми.“* С други думи, от момента на твоето раждане в духовното ти ДНК има грях. Това не е проблем само с *извършените* от теб дела или с *поведението* ти. Това не е проблем относно това, което *правиш*, а относно това *какъв си*.

Бог ме е благословил с три деца. Може да ти е трудно да повярваш, но не съм учил някое от тях на грях. Въпреки това, преди дори да можеха да говорят или да ходят, те понякога бяха егоисти. Не след дълго имаха способността да са непослушни, да показват лош нрав и да имат гневни изблици. Само на няколко години те вече лъжеха, биеха се, караха се и дори нараняваха други. След като не сме ги учили на грях, откъде е дошло всичко това?

Отговорът се намира в Римляни 5:12: *„Затова, както чрез един човек грехът влезе в света и чрез греха - смъртта, и така смъртта премина във всичките хора, понеже всички съгрешиха.“* По-просто казано, грехът е *вътре* в тях точно както е *вътре* във всеки мъж и всяка жена на планетата. Той е В нас. Той е в нашето духовно родословие. Още от люлката всеки от нас има естествена

Направено

склонност да постъпва лошо. Но трябва да разбереш, това е повече от „да постъпваш лошо“. Ако това беше само поведенчески проблем, щеше да може да се реши с добро поведение. Но Бог ясно казва, че доброто поведение не може да реши този проблем. Това е състояние. Грехът е в нас като смъртоносна болест. Това буквално е нашият духовен вроден недъг, откакто Адам и Ева, първият мъж и първата жена, избират да съгрешат.

Да, приятелю, без значение дали ти харесва този факт, ти си роден духовно недъгав. Роден си с огромен вроден недъг, който те прави несъвършен за Бог и те разделя от Него. Той го казва така в Ефесяни 2:1: *„И съживи вас, които бяхте мъртви във вашите престъпления и грехове“*.

Ще се върнем на този стих по-късно, но обърни внимание на края на стиха – „ние бяхме мъртви в престъпления и грехове.“ Помни, че думата смърт буквално означава „отделяне.“ Ти и аз по естество сме отделени от Бога – мъртви за Бог заради нашата греховност.

Знам, че психолозите няма да ти кажат това за теб. То не е нещо, което би искал да чуеш, но отричаш ли, че не си съвършен? Можеш ли да приемеш факта, че си далеч от Божиата слава и че духовният ти вроден недъг е създал огромно разделение между теб и твоят Създател?

Това звучи много лошо, но понякога трябва да приемеш лошите новини преди да имаш полза от добрите новини!

Да речем, че ти имаш лечима форма на рак. Не би ли искал да узнаеш лошите новини, за да може лекарят да ти предаде и добрите? Не би ли искал да чуеш: „Имаш рак....НО.....намерихме лек!“?

Е, преди да можеш да разбереш Божия лек, трябва да приемеш диагнозата. Божията диагноза е проста. „Роден си духовно недъгав и си неспособен да покриеш Моя съвършен критерий. Трябва да стане нещо свръхестествено, за да се върнеш при Мен.“

Защо е такъв голям проблем този вроден недъг? Защо Бог просто не си затвори очите за нашите несъвършенства?

Добър въпрос. Нека научим Неговия отговор...

5 - Божият единствен метод за плащане

Имам кредитна карта, която от време на време използвам за празнично пазаруване, семейни почивки или за нещо, което искам или ми трябва.

Представи си, че се самозабравя и безразсъдно пазарувам с тази карта за пет хиляди долара. Месец покъсно в пощата идва извлечението, което описва задълженията ми и ми обяснява по какви начини мога да се издължа.

Нека си представим, че вместо да платя, аз се обадя на обслужването на клиенти и обясня, че не съм искал да натрупам тези задължения, но че искрено съжалявам за тях и че за в бъдеще ще се опитам да съм по-внимателен. Това ще изплати ли дълговете ми? Не, разбира се. (Но пък не би ли било хубаво?)

Добре, нека пробваме по друг начин. Ами ако се обадя на обслужването на клиенти и моля и прося да ми опростят дълга? Това вече ще свърши работа, нали? Не мисля.

Е, тези bankerчета са наистина тесногръди законници, нали? Те определено трябва да бъдат по-милостиви и прощаващи. Те определено не постъпват честно!

Приятелю, това мое разсъждение по-горе очевидно е погрешно. Проблемът не е, че bankerчетата не са

Направено

милостиви или търпеливи, или мили – проблемът е, че са справедливи и праведни затова очакват плащане, което да покрие моите задължения.

Говорил съм с мнозина, които ми казват: „Ами аз моля Бог за прошка всяка вечер преди лягане.“ Други са ми казвали: „Редовно изповядвам греха си на свещеник или на Бог.“ Други пък: „Плащам греха си като правя добро.“

Приятелю, истината е, че точно както банката няма да премахне дълга ми само защото съм я помолил, така и Бог не „прощава грях“ ей-така, нито „заличава последствията от греха“.

Не, банката е определила метод за плащане. Като изключим този метод, няма какво друго да премахне дълга ми по картата. Това не е нечестно или несправедливо. Точно обратното – разумно е. Праведно и правилно е. Няма как да им изпратя бележка с извинение, подаръчна кошница или дори ваучер за супермаркета. Длъжен съм да им пратя едно единствено нещо – пари. Това е установеното правило и практика на банката. Не споря с банката, просто приемам правилата им и действам според тях.

По много подобен начин Бог е установил как да се изплати греха. Да, за греха трябва да се плаща. Защо? Защото Бог е справедлив и добър. Един добър Бог никога няма да остави нещо толкова ужасно като греха да вилнее

във времето и вечността. Не, един добър Бог би се разправил с греха веднъж завинаги, за да може да се освободим от него за вечността. Виждаш ли, Божията доброта изисква Той да вземе мерки против нещо толкова унищожително като греха.

И тъй, много преди ти и аз да се родим – преди света да бъде създаден – Бог определя наказание – разплата за греха. То не търпи възражение. То е справедливо и честно – и да, то дори е добро предвид ужасната сила и погубел, до които води грехът. И какво е наказанието?

Бог казва в Римляни 6:23: *„Защото заплатата на греха е смърт...“* Смърт. Не изглежда ли много висока тази цена? Звучи доста зле? Ами нека я преразгледаме.

Защо един добър Бог да позволява на греха да *живее*? Та това би било безкрайно по-лошо, отколкото ако нашата съдебна система позволи да стават убийства и безредици. Ако нашата съдебна система допускаше такива зверства, вече нямаше да бъде „добра“ система. По същия начин ако Бог оставеше греха и злото да продължават вечно, нямаше да бъде добър Бог.

Не, Неговата доброта налага Той да вземе мерки. Неговото правосъдие изисква разплата; и много преди ти или аз да се появим, Бог е определил да има само една разплата за греха – има само едно приемливо решение за нещо толкова смъртоносно и унищожително. Смърт.

Направено

Грехът трябва да умре. Смъртта трябва да умре. Тези така зли и унищожителни неща трябва да посрещнат единствения справедлив край – единствения приемлив изход – да бъдат окончателно затворени във вечен затвор. Грехът е *толкова* лош, че Бог е определил веднъж завинаги, че всеки „грех трябва да умре“.

Разпознаваш ли Божиите доброта и любов, които се проявяват чрез тази вечна смъртна присъда? Той отказва да остави това зловредно нещо да ни мъчи завинаги. Той ни обича твърде много. Добротата Му е твърде добра. Той не може да позволи на греха да продължава да унищожавя света.

Представи си, че в квартала ти живееше убиец. Този убиец убива на воля и не подбира жертвите си – убива мъже, жени и деца без предупреждение и без милост.

Представи си, че знаеш кой е той и че когато си извикал полицията, с изненада си установил, че те вече го познават. Представи си, че са решили да го оставят да продължава да убива. Без наказание. Без обвинение. Без справедливост. Представи си, че разследващите полицаи ти кажат: „Решихме да сме добри с този. Един любящ полицейски участък никога не би пратил когото и да е в затвора...“

Ти би побеснял! Би направил нужното този човек да получи възмездие и да бъдат възстановени мирът и безопасността в твоята общност!

Чувал ли си някой да казва: „Ами просто не вярвам, че един *любящ* Бог може да създаде такова нещо като ад“ или „Не вярвам, че един *любящ* Бог може да съди хората за някакви грехове“? Приятелю, как може един *любящ* Бог да *не* направи нещо относно всички ужасни неща, които присъстват в земния живот? Как може един *любящ* Бог да позволи на греха да вилнее без да вземе мерки?

Не може. Няма.

Библията учи много ясно, че когато времето стигне своя край, Бог ще извърши последен съд върху греха и смъртта. Тогава Той ще изиска последна разплата, а единственият вид разплата, който Той приема, е смъртта.

Всъщност, Бог е създал един окончателен затвор за греха и смъртта – вечен дом. Той е наречен „огненото езеро“. Откровение 20:14 говори за този последен съд: *„И смъртта и адът бяха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт.“*

Приятелю, това не е подло, несправедливо или нечестно. Добре е, че Бог ще прати греха и смъртта във вечно жилище!

Е, тук вече става трудно за приемане. Нека пак ти напомня, че сега не ни вълнуват „човешки мнения“ – ние

Направено

търсим представената ни от Бога истина. Опитваме се да разберем Неговите условия.

Библията изрично казва в Матей 25:40, че първоначално Бог не е създал ада за човеците. Той е бил предназначен за дявола и неговите ангели. *„Тогавя ще каже и на тези, които са от лявата Му страна: Идете си от Мен, вие проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и за неговите ангели.“* Божият неподправен замисъл, след като произнася окончателната присъда над дявола и над греха, е да въведе човеците във вечна, любяща връзка със Себе Си. Планът Му се ражда от любящо сърце и блага природа. Той е съвършен – съвършено любящ, съвършено добър, но и съвършено справедлив.

Понеже Божията съдебна система изисква разплата за греха – смърт, и понеже съм роден с недъг – грях, който тече в духовните ми вени, сега съм в доста сериозно положение.

Бидейки грешник, аз имам греховен дълг, който трябва да изплатя. Има минимална разплата за греха ми – закон в Божието правосъдие, който изисква възмездие. В този момент грехът стои между мен и Бог. Бог може да *ме обича*, но *мрази греха*. Ако не *мразеше греха*, нямаше и да *ме обича*. По същия начин можем да кажем, че не можеш да обичаш свой близък, болен от рак, и в същото време да обичаш неговия рак. Ако обичаш своя близък, ще мразиш рака и ще искаш, ако е възможно, да го

премахнеш. Ако пък обичаш рака, излизаш враг на своя близък.

Това точно има предвид Библията, когато казва „*стремежът на плътта е вражда против Бога...*“ (Римляни 8:7). Независимо дали ти става хубаво като си помислиш за Бог или не, въпреки че Той много те обича, твоят грях те прави Негов враг. Ох! Това боли. Може би ти е трудно да преглътнеш това, но такава е посланието на Библията.

Нищо чудно, че не мога да си заслужа път към Бог или да извърша добрини, с които да си спечеля Божието одобрение. Грехът се е изпречил на пътя като гигантски каньон, който ме дели от всичко, което Бог е замислил за мен.

Накратко, моят грях ме осъжда в очите на Бог. Само не ме разбирай погрешно. Това не означава, че Бог не ме обича. Ще стигнем до това след малко. Това просто означава, че ако не се случи някакво чудо – ако Бог не намери начин да се намеси - аз съм обречен.

Бог може да ме обича, но не може да допусне греха на Небето. Не може да позволи на греха да живее и тъй като имам грях в себе си, аз съм белязан за смърт. Бог не иска да прекарам и една секунда отделен от Него в Ада - това никога не е било Неговото намерение. Това обаче ще стане, ако не се случи чудо.

Направено

Грехът ми трябва да бъде изплатен. Това е Божият закон. Грехът ми трябва да умре. Това е Божията благодат. Това е същото като да кажем „ракът трябва да умре“! И какъв е лекът? Ами, знаем, че не е да бъдеш добър. Без значение колко добър или религиозен съм, в мен все още има грях. Запомни, това не е проблем относно това, което *правиш*, а относно това *какъв си*. Но това да си „добър“ не плаща за греха.

Само едно нещо може да плати за греха. Смъртта. Смъртта е единственият приемлив начин за нещо толкова ужасно като греха.

И тъй, ако застана пред Бог с грях на името си – ако се изправя пред Него като грешник – според собствените Мудуми има само едно място за мен.

„И морето предаде мъртвите, които бяха в него, и смъртта и адът предадоха мъртвите, които бяха в тях; и те бяха съдени - всеки според делата си. И смъртта и адът бяха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт..“

- Откровение 20:13-14.

„А колкото за страхливите, невярващите, нечистите, убийците, блудниците, чародеите, идолопоклонниците и всичките лъжци, техният дял ще бъде в езерото, което гори с огън и сяра. Това е втората смърт.“

- Откровение 21:8.

Да, това огнено езеро (според Библията) е истинско място, ужасно място, и човеците свършват там заради греховете си. Бог не желае това; не това иска за теб, но това е вечния дом на греха. Всички, които вършат грях и на които не се случи чудо, са се запътили натам, понеже Бог е твърде добър, за да позволи на греха да живее.

В тези стихове Бог два пъти споменава „втора“ смърт. С други думи, всички умираме веднъж и след това заставаме пред Бог, където се решава дали ще живеем вечно с Бог или ще умрем още един път. Втората смърт е вечна раздяла с Бог в огненото езеро. Тя е окончателна – неизменима. Не там иска Бог да прекараме вечността, но това е единствената разплата за греха.

Бог го нарича „осъждане“ в Римляни 5:18. *„И така, както чрез едно прегрешение дойде осъждането на всички хора...“*

Приятелю, поради нашия грях ние стоим осъдени пред Бог. Всички ние сме виновни. *„Затова ти си без извинение...“* (Римляни 2:1). Буквално нямаме извинение. Греховният ни дълг трябва да бъде изплатен. Без „ако“, „и“ или „но“. Грехът трябва да умре.

Защото Бог е добър, защото Бог е справедлив, защото Бог е любов – затова Той трябва да умъртви всяко лошо нещо. Но пък понеже Бог ме обича, не иска да се изправя пред това проклятие. След като съм роден в грях, аз съм осъден човек, без значение колко съм бил добър.

Направено

В много сериозно положение се намираме, не мислиш ли?

Да, има закон за минималната разплата. Да, има втора смърт. Да, ако Бог не се намеси чудодейно, и ти, и аз ще посрещнем тази втора смърт.

Не можем да скочим до Луната. Не можем да покрием съвършения критерий на Бог. Невъзможно е. Натрупали сме дълг, който не можем да изплатим и има само един приет метод за плащане.

Но има една много важна дума от една буква, която променя изцяло нещата..... А.....

Римляни 6:23 - „Защото заплата на греха е смърт, А...“

Чудото става...

6 - Може ли да ме замести някой?

Представи си как би реагирала банката, ако постоянно звънях на обслужването на клиенти и ги молах да ми опростят дълга, или ако вместо вноски не спирах да им изпращам подаръчни кошници и колети. Мисля, че накрая биха ми изпратили съобщение от рода на: „Забрави! Плащай си дълга и ако не можеш, намери някой, който може!“

Помисли върху това. Намери някой, който *може*. Ето ти идея. Намери някой, който може да ти даде или заеме парите за дълга. В крайна сметка банката не се интересува от това кой плаща, стига дълга да се изплати, но трябва да бъде изплатен по техните условия, не по моите.

За съжаление светът е пълен множество искрени хора, които се опитват да изплатят дълга си по *свой начин*, а не по Божия. Това не е нещо ново. Всъщност, първият, който се е опитал да направи това, се казва Каин.

В Битие, първата книга на Библията, Каин носи на Бог принос – разплата за греховете си – но го прави по *свой* начин. Отказва да донесе разплатата, която Бог изисква, и така потомството му бива отхвърлено. (Битие 4:1-7). В общи линии Бог казва: „Грехът трябва да бъде платен по Моите условия... не по твоите.“

Странното е, че Каин много се ядосва на Бог за това, че приносът му бива отхвърлен, но това е негов избор –

Направено

гордостта му го препъва. Може би, докато четеш това послание, се изкушаваш да му отвърнеш като се опиташ да се оправдаеш или защитиш. Може би си обиден от това, че добротата ти не струва пред Бог. Надявам се, че ще оставиш гордостта си настрана и няма да ѝ позволиш да застане между теб и чудото, предоставено от Бог. Гордостта би била глупава причина да позволиш на греха да победи!

За съжаление, при последния съд на греха ще има много хора, които ще са направили добри неща „за Бог“, но пак ще имат неизплатен греховен дълг. Тяхното ПРАВЕНЕ за Бог няма да бъде достатъчно.

В Матей 7:21-23 Исус отправя сурово предупреждение към онези, които се опитват да се погрижат за греховния си дълг по свой си начин. *„Не всеки, който Ми казва: Господи! Господи! - ще влезе в небесното царство, а който върши волята на Моя Отец, който е на небесата. В онзи ден мнозина ще Ми кажат: Господи! Господи! Не в Твоето ли Име пророкувахме, не в Твоето ли Име демони изгонвахме, и не в Твоето ли Име направихме много чудеса? - но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал, махнете се от Мен вие, които вършите беззаконие!“*

Много хора ще започнат да изброяват всички добрини, които са направили за Бог, но заключителните думи ще бъдат когато Бог каже: „Аз никога не съм ви познавал“. С

други думи: „Вие никога не дойдохте при Мене по моя начин. Греховният ви дълг си остава неизплатен.“

Когато каже: „Махнете се от Мен...“, това е втората смърт – вечното отделяне от Бог. Приятелю, това е много сериозен въпрос. Бог е добър, любящ и милостив Бог; но Бог е и справедлив, свят и съвършен Бог. Като грешник, аз стоя пред Него – обичан от Неговото голямо сърце, но осъден от Неговото велико правосъдие. За да ме приеме, Бог първо трябва напълно да премахне греха ми и да плати за него изцяло. Веднъж щом дългът е изплатен, Той може да ме приветства в Своето семейство и във вечна връзка със Себе Си – но нищо от това не може да стане преди дългът да бъде изплатен.

Ето ги и благите вести! Чудото наистина става. Разбираш ли, Бог *„дълго ни търпи; понеже не иска да погинат някои, а всички да дойдат на покаяние.“* (2 Петър 3:9). Бог не желае нито един човек да срещне Неговия съд за греха. Той не иска да бъдеш изправен пред вечна раздяла с Него в ада.

В предната глава разгледахме този стих: *„Защото заплатата на греха е смърт...“*. Втората част от този стих е мястото, където добрите новини наистина започват. Там се казва: *„... а Божият дар е вечен живот в Христос Иисус, нашия Господ.“* (Римляни 6:23).

Направено

Какво щеше да стане, ако аз *не можех* да изплатя дълга по картата си, но ти *можеше*? Ами ако ти, като мой приятел, ме обичаше достатъчно, че да ми напишеш чек и да ми го предложиш като подарък? Дали това нямаше да свърши работа? Дали банката нямаше да приеме парите ти от мое име? Да, разбира се! Това се нарича „заместване“. С други думи, твоите пари заемат мястото на моите липсващи. Аз само трябва да приема твоя дар и дългът ми ще бъде заличен!

Заместник. Имаме много заместници (и заместители) в живота. Заместители на сол. Заместители на захар. Заместители на месо (бляк!). Имаме заместващи учители, заместители на коса и дори заместители на зъби. Заместникът заема мястото на някого другиго и в повечето случаи заместниците не са така добри като онзи, когото заместват. Ала в Божия план нещата не стоят така.

Когато разберем, че сме виновни пред Бога, че сме осъдени заради греха, че грехът трябва да умре – че смъртта е единственият приемлив край, и че ако трябва да плащам за своя грях, ще трябва да бъда вечно разделен от Бога – когато разберем тези неща, ще разберем, че има само едно възможно решение. На твое място бих попитал Бог: „Може ли някой да ме замести?“

Има ли нещо или някой, който да изплати този дълг *вместо мен*? Обречен ли съм или има заместник?

6 - Може ли да ме замести някой?

Божият отговор е „Да, има заместник. Има някой, който може да поеме твоята смърт.“ Има някой, който може да бъде посредник – който може да изплати дълга, за да бъде едновременно удовлетворено Божието правосъдие и ти да бъдеш дарен с вечен живот.

Ако се чудиш кой пое твоята смърт, продължавай да четеш. Нека разберем повече за този заместник...

7 - Единственият Чудодеен Заместник

Първо, разбери, че това не е кой да е заместник. Аз не мога да изплатя греховете ти. Ти не можеш да изплатиш моите. Всъщност, нито едно човешко същество не може да плати за греховете на друго, понеже всички имаме един и същ дълг. Освен това всички сме създадени с една и съща греховна природа.

И помни, това не е просто проблем относно *извършените* от теб дела или относно *поведението* ти, това е проблем относно това *какъв си*. Проблемът не е само какво съм *направил*, той е какъв съм и какво има вътре в мене.

Ето защо този заместник трябва да бъде такъв изключителен и чудодеен заместник, който не само изплаща греха ми, но и съвършено го *отстранява* от мене и го *унищожавя* завинаги. Нашето чудо изисква духовна операция, която отстранява греховния тумор и създава в мен нова идентичност – такава, че да не е греховна пред Бога.

Нуждая се от заместник, който да може да промени вътрешността ми от *греховна* в *праведна* в очите на Бог. Нуждая се от заместник, който ще умре със смъртта, която грехът изисква, веднъж завинаги. Имам нужда от нещо

Направено

повече от козметични промени – нуждая се от пълно духовно преобразяване.

Исус всъщност го нарича „новорождение“. В Йоан трета глава към Исус се обръща един много набожен, много добър човек. Това е човек, прекарал живота си, *правейки* много добри неща за Бог, а Исус му каза в трети стих: *„Истина, истина ти казвам: ако не се роди някой отново, не може да види Божието царство.“* С други думи, ако не изпиташ цялостно духовно новорождение – ако не се промени духовната ти идентичност от греховна в праведна – не можеш да влезеш в Рая.

Още веднъж в Йоан 3:7 Той казва: *„Не се чуди, че ти казах: Трябва да се родите отново.“* След като се изумява от изискването, дадено му от Исус, този човек пита: *“Как може стар човек да се роди?”* Тогава Исус казва: *“ако не се роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство...”* С други думи, първото ти раждане (от вода) е било физическо, телесно, а второто ти раждане (от Духа) трябва бъде духовно. Това не е нещо, което да видиш с очите си – то е нещо, което ще изпиташ в сърцето си.

Заместник. Чудодеен заместник – такъв, който не само изплаща дълга, но и изцяло ме преобразява и ми дава ново духовно потекло. Това е заместникът, който едновременно плаща за греха ми и ми дава изцяло нова идентичност в очите на Бог – безгрешна и незадлъжняла.

И тъй, кой е Заместникът?

Ето какво казва Бог: *„Понеже, когато ние бяхме още немощни, на определеното време Христос умря за безбожните.“*(Римляни 5:6). И отново: *„Но Бог доказа Своята любов към нас в това, че когато бяхме още грешници, Христос умря за нас.“* (Римляни 5:8). Бог обобщава всичко в Римляни 5:19, когато казва: *„Защото, както чрез непослушанието на един човек станаха грешни мнозината, така и чрез послушанието на Един ще станат праведни мнозината.“*

Исус лично заявява: *“Аз съм добрият пастир: добрият пастир дава живота си за овцете;”* (Йоан 10:11).

В Йоан 14:6 Исус казва на учениците Си, че се приготвя да се върне на небето, за да им приготви място. По едно време един от учениците Му в общи линии пита: *„Как да отидем там?“* Удивителният отговор на Исус е: *“Аз съм пътят, истината и животът; никой не идва при Отца, освен чрез мене.“* Господ не казва, че трябва да минеш през кръщение, през църква, през свещеник или през някакъв друг път. Той каза: *„Аз съм единственият път“*. Той е единственият заместител за нашия грях.

Много религии имат „посредници“, от които се очаква да доведат човеците до Бог. Някои ги наричат свещеници или епископи, но основният замисъл е, че тези хора ти помагат да стигнеш до Бог по начин, по който ти сам не би могъл. Отново, Бог се изразява ясно по този въпрос, като

Направено

казва: *„Защото има само един Бог и един Посредник между Бога и хората - Човекът Исус Христос,“* (1 Тимотей 2:5). С други думи, Исус е единственият посредник, от Когото някога ще имаш нужда!

В Евреи 2:9 Бог казва: *„Но виждаме Исус, който за малко време е бил поставен по-долу от ангелите заради претърпяната смърт, че е увенчан със слава и чест, за да вкуси смърт, с Божията благодат, за всеки човек.“*

Да, Бог осигурява удивителен, чудесен Заместник, Който да умре с нашата смърт, да отнеме греховете ни и да ни роди отново духовно, за да можем да отидем при Него.

Исус е нашият Заместник.

Исус е *твоят* Заместник.

Божият отговор? Да, може да те замести някой, но този заместник трябва да бъде повече от човек. Единственото решение бе Бог да приеме образа на човек, да дойде на Земята, да изживее един безгрешен живот и да умре лично за нас.

Да, Исус е Бог.

Ако мислиш, че това е радикално твърдение, помисли върху това: Първо, Той неведнъж казва, че е Бог. Ето един пример: *„...Който е видял Мен, е видял Отца; как казваш ти: Покажи ми Отца?“* (Йоан 14:9). Добрите хора или учители не провъзгласяват наляво и надясно, че са Бог.

Второ, Той не само умира, но и възкръсва от мъртвите! Можеш да отидеш до всеки земен кът и да посетиш гробовете на религиозните водачи и основателите на световните религиозни системи – за всяка религия... освен една – истинското християнство. Когато посетиш гробницата на Исус, ще видиш, че е широко отворена и празна.

Историческите факти напълно подкрепят буквалното възкресение на Исус Христос. Помисли. След като Исус умира, последователите Му се връщат към старото си занимание – риболова. Те се отричат от Него. Мечтата им умира. Това не са хора, готови да умрат за една лъжа.

Само няколко дни по-късно става нещо съдбоносно и чудодейно и те оставят риболова завинаги. Те също така умират по ужасни начини заради посланието, което проповядват – че Христос умира и възкръсва.

Нека те попитам следното? Би ли умрял за нещо, за което знаеш, че е лъжа? Съмнявам се.

Фактът, че учениците умират за това послание – всеки един от тях – е достатъчно доказателство, че Исус наистина възкръсва от мъртвите. Знаем, че Исус е Бог, защото е Единственият човек, който побеждава смъртта и го доказва неоспоримо. *“Но сега Христос е възкресен от мъртвите...”* (1 Коринтяни 15:20).

Направено

Трето, знаем, че Исус е Бог, защото това е единствената реална възможност. Исус може да е бил само три неща – Въплътеният Бог, лъжец или луд. Или според един автор: Господ, лъжец или лунатик. Но Исус е твърде мъдър и служението Му е твърде могъщо, за да Го наречем „луд“. Не може и да е бил лъжец, защото учението Му е твърде истинно – при това положение Той и учениците Му биха умрели за едната лъжа. Чудесата Му, тригодишното Му служение, което променя животи, и действителното Му възкресение от смъртта - всички те доказват, че е Въплътеният Бог.

Ако отказваш да повярваш, че Исус е Бог, трябва да изхвърлиш цялата Библия, защото този факт е вплетен като нишка във всяка от нейните страници! Колосяни 1:15 Го нарича *„образ на невидимия Бог.“* Първо Тимотей 3:16 изрично казва *„И както е признато, велика е тайната на благочестието: Този, който се яви в плът, оправдан в Духа, видян от ангели, проповядван между нациите, поварван в света, възнесен в слава.“*

Исус лично изпълнява десетки библейски пророчества, в които Бог обещава да ни изпрати Спасител. Всичко това е изцяло извън Неговия контрол като човек – къде и кога ще се роди, кои ще са му родители, кога ще умре – всяко пророчество е изпълнено съвършено – точно според както предсказва Библията. Хиляди години наред Бог обещава да изпрати този

Заместник и когато Той идва, става точно както Бог казва, че ще дойде.

Да, Исус е Бог в плът (Йоан 1:14). Той идва на Земята с една цел – това е единственият начин да ни спаси от безмилостния ни враг, греха. Този враг така е навлязъл в нашия свят, че ни държи пленници на осъждането. Бог ни обича толкова много, че буквално идва на Земята, за да ни спаси.

Сега нека видим какво трябваше да изтърпи, за да извърши тази спасителна мисия. Историята става още по-интересна.

8 – Изплатено

Може би си виждал на някакво изображение или си чувал от някое описание за претърпяното от Христос на кръста. Това е била най-страховитата и мъчителна смърт, която римските власти от онова време са могли да наложат. Екзекуцията е била извършвана от римски стражи, които са били обучени да нанесат възможно най-много болка за възможно най-дълго време. Това е било бавен и брутален метод на екзекуция, да не говорим за това колко унижително е било да умреш по този начин. Болката е била толкова мъчителна, силна и остра, че трудно би могла да се опише с думи.

В случката с Исус, Той най-напред бива изправен пред фиктивен съд, бит с юмруци и заплюван. В същото време скубят брадата Му и налагат на главата Му венец с дълги тръни. Тези тръни вероятно са били забити до кост, предизвиквайки неимоверна болка и кървене.

След този брутален побой Исус е осъден да получи тридесет и девет удара със „деветовървест“ бич. Този кожен бич се състои от девет кожени ленти, всяка от които има на края си парченце метал, кост или камък, за да се раздира плътта при бичуването. Стражите, обучени да използват този бич, са вещи в това да причиняват максимални поражения по тялото, без обаче да причиняват смърт. Това е ужасяващ метод на изтезание.

Направено

Накрая Исус - едва вече жив - е принуден да носи голям дървен кръст сред тълпа присмиватели до хълм, наречен Голгота. На този хълм Той бива прострян на кръста, прикован за ръцете и краката и след това повесен да умре.

Бог разказва тази история много преди тя да се случи - когато ни дава следното пророчество в Исаия, глава петдесет и трета. Докато четеш, имай предвид, че тук се говори за онова, което Исус прави лично за теб.

Приклонете ухото си и елате при Мен, послушайте и душата ви ще живее. И Аз ще направя с вас вечен завет според верните милости, обещани на Давид. Ето, дадох го за свидетел на племената, за княз и заповедник на племената. Ето, ще призовеш народ, когото не познаваш; и народ, който не те е познавал, ще тича при теб заради ГОСПОДА, твоя Бог, и заради Светия Израилев, защото те е прославил. Търсете ГОСПОДА, докато може да бъде намерен; призовавайте Го, докато е близо. Нека остави безбожният път си и човекът на греха - помислите си; нека се обърне към ГОСПОДА и Той ще се смили над него; и към нашия Бог, защото Той ще прощава щедро. Защото Моите помисли не са като вашите помисли и вашите пътища не са като Моите пътища, заявява ГОСПОД. Защото, както небесата са по-високи от земята, така Моите пътища са по-високи от вашите пътища и Моите помисли - от вашите помисли. Защото, както слиза

дъждът и снегът от небето и не се връща там, а напоява земята и я прави да ражда и да произраства, за да дава семе на сеяча и хляб на ядящия. – Исая 55:3-10.

Би ли отделил няколко секунди, за да прочетеш този пасаж от Библията още един път? Помоли Бог да ти помогне наистина да разбереш Неговото послание към теб. То разказва какво точно прави Исус, когато предава живота Си на този кръст. Той даде живота Си за нашите беззакония (греха ни) и направи Себе Си приноса (разплатата).

Докато е на кръста, Исус казва няколко неща. Може би най-важното от тях е: „...Свърши се!...“ (Йоан 19:30).

Извършено! Направено!

Но какво казва Той? Какво значи: „Свърши се“?

Буквално значи „изплатено е“. Означава, че пълната и окончателна разплата за всеки грях, който някога ще сториш, е извършена. Това включва всички твои грехове – минали, настоящи и бъдещи – дори онези, които още не си сторил!

Исус бе чудодейната намеса от Бог! Той бе Бог, дошъл на божествена спасителна мисия да спаси човечеството от силата на греха и осъждането, което носи. Исус е чудото!

След като умира, един римски войник пробожда страната Му с копие като така потвърждава Неговата смърт и

Направено

изпълнява конкретно пророчество – доказвайки, че Исус е Този, за Когото се представя.

Той бива положен във взета на заем гробница, но след три дни буквално побеждава смъртта и възкръсва за живот! През следващите четиридесет дни бива видян от стотици. Библията казва в Деяния 1:3: *„на които и представи Себе Си жив след страданието Си с много верни доказателства, като им се явяваше в продължение на четиридесет дни и говореше за Божието царство.“*

Видя ли какво пише – верни доказателства! Възкресението на Исус не е мит, легенда или лъжа – то е доказано вярно. Какво означава това за теб?

Първо, Исусовата смърт плати цената за твоя грях!

Твоят дълг може да бъде изплатен и простен заради извършеното от Него, когато каза „свърши се!“

Изплатено!

Направено!

Второ, Неговото възкресение направи новородението възможно! Помниш ли „пълното духовно преобразяване“, за което говорихме? Понеже съвършено победи смъртта, Исус не само ти предлага разплата за греховете, предлага ти и чисто нов живот – чисто нова духовна идентичност. Чудото може да бъде съвършено, защото Той възкръсна! Можеш да получиш пълно преобразяване на своето

духовно ДНК, на идентичността ти спрямо Бога, което в Неговите очи те прави ново създание. Вече няма нужда да си стоиш като греховно създание, а можеш да бъдеш ново създание без греховен дълг.

Това е целият смисъл на „НАПРАВЕНО“! Това е истинското значение на „свърши се“!

Библията използва една много голяма дума, за да опише тази идея за „изплатено“. Думата е умилостивение и най-просто означава „пълната разплата за ____“ Ето къде се използва:

Него Бог постави за умилостивение чрез Неговата кръв посредством вяра; за да покаже Своята правда в прощението на греховете, извършени по-напред, когато Бог дълготърпеше. – Римляни 3:25.

Той е умилостивението за нашите грехове, но не само за нашите, а и за греховете на целия свят. - 1 Йоан 2:2.

В това се състои любовта - не че ние възлюбихме Бога, а че Той възлюби нас и прати Сина Си като умилостивение за нашите грехове. – 1 Йоан 4:10.

Библията нарича също „помирение“ онова, което Исус направи. Точно както помиряваме двама души, които са се разделили, така и Исус донесе помирение между нас и Бога. Той казва във 2 Коринтяни 5:18-19 „А всичко е от

Направено

Бога, който ни примири със Себе Си чрез (Иисус) Христос и ни даде служение на примирение, тоест, че Бог беше в Христос и примири света със Себе Си, като не счете на хората прегрешенията им, и че вложи в нас словото на примирението.“

В стих двадесет и първи Той казва също: *„който за нас направи грешен Онзи, който не знаеше грях, за да станем ние в Него праведни пред Бога.“* Бог направи Исус „грешен“, за да станем ние „праведни“. Изумително! Какъв невероятен дар! Каква неопикуема любов!

Библията е пълна с подобни стихове, които обясняват подробно, че Исус Христос е наш Заместник и че Той напълно плати нашия дълг. Отдели малко време и помоли Бог да ти помогне да разбереш ясно Неговото послание в тези стихове.

„който даде Себе Си за нашите грехове, за да ни избави от настоящия свят на злото според волята на нашия Бог и Отец,“ – Галатяни 1:4.

„който Сам понесе в тялото Си нашите грехове на дървото, така че ние, като сме умрели за греховете, да живеем за правдата; чрез чиито рани вие оздравяхте.“ – 1 Петър 2:24.

„Защото и Христос един път пострада за греховете - Праведният за неправедните - за да ни приведе при Бога, бидейки умъртвен по плът, но оживотворен по Дух;“ - 1 Петър 3:18.

„Но ако ходим в светлината, както е и Той в светлината, имаме общение един с друг и кръвта на Исус (Христос), Неговия Син, ни очиства от всеки грях.“

– 1 Йоан 1:7.

„и от Исус Христос, верния Свидетел, Първородния на мъртвите и Началника на земните царе. На Този, който ни люби и ни е освободил от нашите грехове чрез кръвта Си,“ – Откровение 1:5.

Нека завърша тази глава с една последна мисъл. Исус не плати за твоя грях отчасти – това беше изплащане, пълна разплата.

Веднъж споделих това с един човек, който изглежда имаше проблем с идеята за „изплащане“-то. След като прекарах много време - струва ми се часове – в опити да го убедя, на него изведнъж сякаш „му просветна“.

Той се усмихна и каза „цял живот съм знаел, че Исус е платил за греховете ми, но вярвах, че е двустранно – като сделка „50 на 50“. С други думи, Исус е изпълнил своята част, а аз трябва да изпълня моята. Но ако разбирам правилно това, което казваш, значи Исус е направил всичко и аз не мога да направя нищо. 100% от Исус и 0% от мен!“

Точно така. Това не е сделка 50 на 50. Исус не е платил само за част от греха ти, че да те оставя да плащаш останалото. Той не казва: „Почти се свърши.“; не казва: „Дългът е платен отчасти.“ Той казва: „Дългът е изплатен.“

Направено

Дори онези религии, които претендират, че „вярват в Исус“, изглежда учат, че има още много, което ти трябва да НАПРАВИШ, за да изплатиш греха си – сякаш Исус е направил частично плащане и ти трябва да платиш останалото. Това просто не е посланието на Библията.

Исус изплаща всичко! НАПРАВЕНО Е.

Приятелю, разбираш ли това? Няма нужда да плащаш за греха си. Стана една чудодейна божествена намеса! Бог пристъпи и взе твоето наказание – *всичкото!*

И тъй, въпросът сега е следният. Как може това чудесно изплащане на моя грях да се приложи на моята сметка? Как може Христовата смърт да се приложи за мен?

Е, едно нещо ни стана пределно ясно – каквото и да е, няма да включва ПРАВЕНЕ! Но ще включва вземане на решение.

Вярваш ли, че е дар?

Нима може да бъде по-добре от това?!

9 - Най-великият дар

У нас Коледа е дългоочаквано събитие! Ние, вероятно както и ти, пестим и планираме с месеци. Много преди да дойде празника, децата вече гледат какво нямат - какво могат да поискат в коледните си списъци. Това означава, че започваме да получаваме намеци някъде около август. О, колко изобретателни стават и как този списък расте през тези няколко месеца преди Коледа!

Тази година синът ми иска китара, двуетажно легло, колело и нов касетофон! Но това е краткият списък – от настоящия момент до Коледа има още осем седмици!

Несъмнено, като понаближи празникът, аз и жена ми отделяме време, за да навлезем в джунглата, наречена мол, и да напазаруваме предколедно заедно с тълпата. По това време взимаме изкараните с пот пари и ги харчим, за да осигурим подаръци за трите ни деца. Никой не ни кара да правим това – ние заплащаме пълната цена на подаръците, защото обичаме децата си.

И така, сутринта на коледния ден – или дори по-скоро, ако ни убедят – тези подаръци биват предоставени на три „пощурели“ деца, които не могат да дочакат този миг!

Несъмнено и ти обичаш да получаваш по един-два подаръка всяка Коледа или на всеки рожден ден. Има нещо много приятно в това да получаваш подаръци.

Направено

Едно нещо е характерно за нашата Коледа – макар да говорим с месеци на децата, че трябва да „бъдат послушни“ или няма да получат нищо за Коледа, те знаят, че тези думи са несериозни. Всъщност, те знаят, че ще получат подаръци, без значение колко добри или лоши са били – и по принцип са били по много и от двете!

Дори детето разбира, че подаръци се дават не заради ПРАВЕНЕ, а заради нещо, което подаряващият е НАПРАВИЛ. С други думи, нито едно десетгодишно хлапе не очаква да трябва да плаща за коледните си подаръци. По целия свят всеобщото схващане на децата от детската градина, началния курс и гимназията, та и на младите, е, че коледните подаръци се плащат от родителите и се получават от децата! Това е нещо като глобален закон.

Е, приятелю, когато Бог говори за разплатата за твоите грехове – избавлението от Ада – Той директно го нарича дар. Това е дар *от* Него за тебе, осигурен *чрез* Исус Христос.

Римляни 6:23 казва *„Защото заплатата на греха е смърт, а Божият дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ.“* Просто и ясно – това е Божият дар.

Йоан 3:16 започва така: *„Защото Бог толкова възлюби света, че **даде** Своя Единороден Син...“*

Бог ни казва в Писанията отново и отново, че спасението е дар. Разгледай тези стихове внимателно и виж колко пъти Бог споменава този дар.

Но дарът не е такъв, каквото беше прегрешението; защото, ако поради прегрешението на един измряха мнозина, то много повече Божията благодат и дарът чрез благодатта на един Човек, Исус Христос, се изля изобилно за мнозина. И дарът не е такъв, какъвто беше съдът чрез прегрешението на един; защото съдът доведе от едно престъпление до осъждане, а дарът доведе от много прегрешения до оправдание. Защото, ако чрез прегрешението на един смъртта царува чрез този един, то много повече тези, които получават изобилието на благодатта и на дара на правдата, ще царуват в живот чрез Единия, Исус Христос. И така, както чрез едно прегрешение дойде осъждането на всички хора, така и чрез едно праведно дело дойде на всички хора оправданието, което докарва живот. - Римляни 5:15-18.

Главното послание тук е, че както грехът дойде във всички заради греха на Адам, така и Божият дар на спасението (оправданието и праведността) е наличен за всички чрез Един човек – Исус Христос.

Думата оправдание означава „да обявиш за праведен“. Думата праведност означава „съвършен, прав в Божиите очи.“ Това е посланието – за да ме обяви Бог за праведен (невинен), това трябва да стане чрез дара на Исус Христос.

Направено

Отново, във 2 Коринтяни 9:15 четем: „*Да благодарим на Бога за Неговия неизразим дар.*“ И накрая в Ефесяни 2:8 Бог казва: „*Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас - това е дар от Бога...*“

Несъмнено това е най-великият дар, който ти е бил предлаган. Той изпреварва всяка Коледа и всеки рожден ден в живота ти взети заедно! Този дар определя вечността ти с Бог на Небето.

Има две неща, които трябва да знаеш за даровете. Първо, те трябва да бъдат *абсолютно безплатни* - безвъзмездни. За истински подарък не трябва да се плаща и човек не трябва да полага усилия за него. Без условия или клаузи. За него плаща Този, Който го подарява, и след това го предлага безплатно. Ако трябва да положиш усилия за него или да си го заслужиш, или да платиш за него по някакъв начин, това вече не е дар. Това има предвид Бог в следния стих „*Но ако е по благодат, не е вече от дела, иначе благодатта не е вече благодат, (а ако е от дела, не е вече благодат, иначе делото не е вече дело).*“ (Римляни 11:6).

Благодат е да получа онова, което *не заслужавам*. Милост е да не получа онова, което *заслужавам*. Милост е, когато полицаят те спре за превишена скорост, но те пусне само с предупреждение. Благодат би било, ако полицаят те спре и ти даде ваучер за сто лева само защото те обича!

С този дар от Бог ти се предлагат и Божията благодат, и Божията милост.

Бог го нарича многократно в Библията дар на Неговата благодат – нещо, дадено от незаслужена благосклонност. Тит 2:11 казва: *„Защото се яви Божията благодат, която носи спасение за всичките хора.“*

Евреи 2:9 казва: *„Но виждаме Исус, който за малко време е бил поставен по-долу от ангелите заради претърпяната смърт, че е увенчан със слава и чест, за да вкуси смърт, с Божията благодат, за всеки човек.“*

Втората особеност на дара е, че *не* трябва да бъде *задължителен*. Дарът, даден насила, не е никакъв дар. Дарът не може да бъде наложен на получаващия го – може само да бъде предложен.

Приятелю, виждаш ли Божието послание? Божията истина за теб не е ПРАВЪ, а - НАПРАВЕНО Е! Бог по толкова много начини иска да ни каже, че вечният живот е дар – че е купен чрез смъртта на Исус Христос. Не можеш да го изработиш, платиш или заслужиш. Вече е платен изцяло.

Пълната прошка за твоите грехове е опакована като подарък и чака под дървото, наречено Голгота. Тя бе платена със скъпоценния живот и кръвта на Исус Христос, който умря на твоето място. Той ти предлага този дар безплатно, чрез Своята любов и благодат. Дарът Му струва живота Му и Той усърдно чака да го приемеш за

Направено

свой. Той не може да те накара да го приемеш и няма да приеме усилията ти да си го изработиш. И все пак, Той копнее да го имаш!

Помни, 2 Петър 3:9 казва, че Бог *„дълго ни търпи; понеже не иска да погинат някои, а всички да дойдат на покаяние.“* Бог не може да те накара да дойдеш на покаяние – да осъзнаеш своя греховен дълг и да дойдеш при Него за единствения лек. Той никога няма да те насили. Той не е такъв Бог.

Той е НАПРАВИЛ всичко, което е могъл – изплатил е цената за този дар и сега чака твоето решение....

Ако искаш да знаеш как можеш да направиш този дар свой, нека поговорим още.....

10 - Да вярваш в Христа

Ами ако в коледната утрин децата ми откажеха да отворят подаръците си? (Най-вероятно няма да стане, но нека си представим, че е така!) Разочарованието би било огромно. След всичкото купуване, опаковане, усърдно чакане бихме били ужасно разочаровани, ако децата не пожелаят онова, което сме им купили.

Е, в действителност това е твърде малко вероятно! Защо? Защото получаването на подарък е лесно! Забавно е. То е нещо, което очакваш с нетърпение. Никога не ми се е налагало да предразполагам децата си да отворят подарък. Никога не ми се е налагало да ги придумвам. Никога не ми се е налагало да чакам, докато решат дали да го приемат, или не. Никога не ми се е налагало да ги убеждавам, че подаръкът, който съм им купил, е добър.

Не, те изглежда минават по този мост доста бързо. За нула време, само да им позволим, и вече са разкъсали опаковъчната хартия от всички кутии наоколо.

Та, защо толкова хора се колебаят да приемат дар от Небесния Отец?

Споделял съм тези благи вести на толкова много хора, които изглежда не могат да решат какво да правят с тях. Колебаят се. Боят се с вярата. Изглежда не могат да приемат, че Бог го е направил толкова просто. Разсъждават, че не може да е само това. „Бог не може да

Направено

ме пусне толкова лесно“, мислят си. Трябва да има уловка. Трябва да има нещо, което трябва да направя, за да го заслужа или платя.

Приятелю, както и да го погледнеш, ако избереш да вярваш на Библията, ще трябва да се съгласиш с НАПРАВЕНО... не с ПРАВИ.

И ако се съгласиш с НАПРАВЕНО – ако приемеш, че спасението (разплатата за греха) е безплатен дар, тогава има само две простички решения, които остават, за да направиш този дар свой.

Разбираш ли, за да приемеш който и да е дар, трябва да вземеш две решения – първото е вътрешно, а второто – външно.

Ако те бях заговорил на улицата и ти бях предложил хиляда долара като безплатен подарък, щеше да ти се наложи да вземеш две бързи решения.

Решение #1 – Да вярвам ли на този човек?

Ти би постоял, после би ме погледнал, огледал, опитвайки се да разбереш „какво е намислил“. Би се опитал бързо да прецениш дали да ми вярваш. По всяка вероятност би ме заподозрял – може би дотолкова, че би избрал да не ми вярваш и би продължил по пътя си. В този случай за второ решение няма смисъл да се говори.

Обаче, ако бе решил да ми вярваш, вътрешният ти избор щеше да е готов, а външният щеше да е следният:

Решение #2 – Да приема ли този дар?

Макар и да повярваш, че ти предлагам \$1000, ти би могъл да предпочетеш да не приемеш дара. Би могъл да кажеш „Не, благодаря!“. Би могъл да кажеш: „Приятел, на тебе май ти трябва повече!“ Би могъл да решиш да продължиш по пътя си. Макар и повярвал, ти би могъл да решиш да отхвърлиш дара.

Виждаш ли, от страна на даващия, истинският дар трябва да бъде *безплатен и незадължителен*, а от страна на получаващия истинският дар трябва да бъде *взет за истина и приет!* За да стане твой дарът, трябва да решиш да вярваш на дарителя и да приемеш дара за свой. Докато не вземеш тези две простички решения, дарът не е истински твой. Той може да е платен, опакован и да чака. Може върху него да е написано твоето име. Но ако не го вземеш за истина и не го приемеш, никога няма да бъде твой.

Така стоят нещата и с Божия дар - вечния живот. Този дар не се получава „безучастно“. Този дар се получава чрез избор. Да, платен е. Да, готов е и чака. Да, на него е написано името ти. И да, можеш да решиш да продължиш по пътя си. Можеш да избереш да не повярваш и да не приемеш. Това е най-лошото решение, което може да направиш.

Дойдат ли Коледа и рождените дни, моите деца вземат тези две решения доста бързо. По принцип не се затрудняват много с вярването и приемането.

Въпреки това много от хората, които срещам, изглежда не могат да имат същото отношение към Бог. Та, как стоят нещата при теб сега? Наистина ли искаш да разгледаш това от хиляда ъгъла? Наистина ли ще намериш осемдесет и две причини да „не приемеш“? Това е дар от Бога. Напълно безплатен. Ако вярваш в Библията – ако се доверяваш на Бог за думите Му, дарът може да е твой още сега.

Ето как Бог описва „приемането на дара.“ В Римляни 10:9-10 Той казва: *„Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш. Защото със сърце се вярва за оправдание, и с уста се прави изповед за спасение.“* Видя ли какво се казва? *„Защото със сърце се вярва за оправдание...“* - това е частта с вярването. *„...и с уста се прави изповед за спасение.“* – а това е частта с приемането.

В тринадесети стих Той казва също: *„Защото всеки, който призове Името на Господа, ще се спаси.“* С други думи, който поиска, може да има този дар от Бога!

В Деяния 16:31 неспасеният бива напътен с думите: *„Повярвай в Господ Исус (Христос) и ще се спасиш - ти и домът ти ...“*

И още веднъж, в Йоан 3:16 Исус казва: *„Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, а да има вечен живот.“*

Безброй пъти в Библията Бог казва, че този дар става наш чрез вярване и приемане. То започва вътрешно – в сърцето. Започва с истинско упование – с вяра.

И тъй, приятелю, важно е да разбереш, че има два вида вяра. Има вяра, която е само интелектуална, има и сърдечна вяра. Интелектуалната вяра е просто да знаеш нещо. Сърдечната вяра е действително да се уповаваш на това знание.

Да речем отида на летището и си купя билет за Истанбул. Мога да вярвам, че този билет и тази самолетна компания могат да ме закарат до Истанбул. Мога да знам това, без действително да се доверявам на самолета. Това е да вярваш интелектуално.

Сърдечната вяра е, ако се кача на самолета с пълното доверие, че тази самолетна компания и този самолет ще ме закарат до избраното от мен място.

Ти вече може да имаш интелектуална вяра в Исус. Може да разбираш всичко, което съм написал в тази малка книжка. Милиони по света твърдят, че вярват в Исус – но прекарват всеки ден в опити да изплатят греха си сами, като отказват да признаят окаяното си състояние и не

Направено

искат да се уповават на Неговата пълна разплата на кръста.

Въпросът сега е следният: ще имаш ли единствено *сърдечна вяра* в Исус Христос? Готов ли си да повярваш, че нищо друго не може да те спаси? Готов ли си напълно да се обърнеш към Христос с вяра и от искрено, каещо се сърце? Ще повярваш ли истински, така че да се уповаваш изцяло на Исус да те спаси и да изплати греховния ти дълг?

Ами ако беше на петия етаж на горяща сграда – в капан? Висиш от прозорец, вкопчен в сградата, за да спасиш животеца си. Държиш се здраво за сградата и си обречен.

Изведнъж пожарната идва, разпъва мрежа за тебе и десетима пожарникари започват да ти крещат да скочиш в мрежата.

Приятелю, не можеш да се довериш едновременно на мрежата и на сградата. Ако се опиташ да се довериш и на двете, ще умреш. Трябва да направиш избор, който е сто процента в едната от двете посоки. Ако се довериш на сградата, тя скоро ще падне и ще бъдеш обгърнат от пламъци. Но за да се довериш на пожарникарите, ще трябва да напуснеш сградата и с вяра да скочиш в мрежата. Ще ти трябва повече от интелектуална вяра. За да скочиш, ще ти трябва сърдечна вяра – стопроцентово доверие към пожарникарите.

В този момент ти би взел тези две мигновени решения. Вярвам ли на тези пожарникари? Ще приема ли предложението им? Ако отговорът и на двата въпроса е "да", по-добре скачай бързо. Със скока си приемаш предложението на пожарникарите за избавление.

Да, толкова просто е. Толкова религии и вероизповедания ненужно усложняват този въпрос – превръщат го във въпрос на ПРАВЕНО. Толкова много хора едновременно се вкопчват в сградата и вярват на пожарникарите.

Приятелю, не можеш едновременно да се доверяваш и на ПРАВИ, и на НАПРАВЕНО. Трябва да избереш едното или другото. Трябва да направиш своя избор относно Божия дар. Ако е дар, не може да бъде изработен. Ако трябва да си го изработваш, значи не е дар. Но Бог казва многократно, че не можеш да го изработиш и че наистина е дар. И тъй – на кого вярваш? На Бога или на религията? На собственото си мнение или на Божието Слово?

Да се върнем на двете решения – вярвам ли на Бог?

Ще приема ли дара Му?

Какво ще кажеш?

Вярваш ли в Божието послание към теб? Вярваш ли в сърцето си, че Исус Христос е Бог? Вярваш ли, че въпреки добрите страни, които имаш, все пак си грешник и имаш нужда от чудодейно „преобразяване“? Вярваш ли, че Исус

Направено

е платил за твоя грях и е възкръснал от мъртвите? Ако наистина вярваш в тези неща от сърце, кажи-речи си стигнал до целта!

Ще приемеш ли този дар?

Надявам се, че си като децата ми! Надявам се, че точно сега казваш: „ДА,ДА,ДА... та кой не би!? Само ми кажи как!“

Е, Бог го е направил много просто. *„Защото всеки, който призове Името на Господа, ще се спаси.“* (Римляни 10:13). Тъй като не можеш физически да отидеш до Бог и да вземеш вечния живот, Той просто казва „поискай.“ Сърдечната ти вяра, заедно с едно малко прошение, правят вечния живот твой. Вътрешното ти решение да Му се довериш напълно, съчетано с външното ти решение да го приемеш (да го поискаш), моментално прави този дар ТВОЙ!

Ти не ПРАВИШ нещо за този дар – решаваш. Просто правиш избора да приемеш онова, което вече е било НАПРАВЕНО.

Така че, ето я целта на тези страници – най-важният въпрос, който някога ще прочетеш. Той определя къде ще прекараш вечността.

Ще решиш ли, в този момент, да повярваш и да приемеш Божия дар?

Предполагам, че много приличаш на моите деца – готов си да награбиш този дар веднага щом го вземеш с ръцете на сърцето си! Е, само трябва да поискаш.

Ако вътре в себе си вече си взел решението „вярвам“, тогава те приканвам да наведеш глава и сърце и в следващата минута на уединение да се помолиш с една семпла, искрена молитва. Нещо такова:

Скъпи Исусе,

Вярвам в сърцето си, че Ти си Бог. Вярвам, че си умрял за моите грехове и че си възкръснал. Изповядвам Ти, че съм грешник и те моля отсега да ми бъдеш личен Спасител. Вярвам Ти напълно, че ще дойдеш в живота ми и един ден ще ме заведеш на Небето. Приемам твоя безплатен дар на вечен живот.

Благодаря ти, че спази обещанието Си и отговори на тази молитва.

Амин.

Наистина ли повярва и прие? Ако не, надявам се, че ще го направиш скоро! Не рискувай да отлагаш за утре! Бог иска да направиш това решение сега и има силно желание да приемеш Неговия дар. Той казва „...*Ето, сега е благоприятно време! Ето, сега е спасителен ден!*“ (2 Коринтяни 6:2). Неговата спасителна мисия е изпълнена, но сега ти трябва да решиш да бъдеш спасен.

Ако току-що си се помолил с тази молитва – поздравления за най-доброто решение, което някога ще

Направено

вземеш! Бог е приложил към твоята сметка пълната разплата на Исус Христос за твоя греховен дълг! Записът с греховете ти е заличен завинаги и в Божиите очи ти си съвършен – праведен – оправдан (като че никога не си съгрешавал)!

Това не означава непременно, че вече няма да съгрешаваш – всъщност ще го правиш, но когато го правиш, вече ще имаш прошка и цената за греха ти ще е изплатена.

Сега си „новороден“ – Исус Христос е дошъл в твоя живот за постоянно и е започнал процеса на твоя растеж в Неговата благодат. Той те е „преобразил“ духовно из основи! Може да не се чувстваш различно, но според Божиите думи си „ново създание“ и Исус Христос живее в теб. Буквално имаш нов набор духовни гени – греховният ген го няма и в тебе вече обитава Божия живот.

Никога няма да бъдеш изправен пред вечност без Бог. Той ти обещава вечен живот, който никога и по никакъв начин не може да ти бъде отнет. Вече никога няма нужда да се боиш от смъртта или да се чудиш къде ще отидеш след като умреш! Приел си НАПРАВЕНОТО от Христос за теб. Не си НАПРАВИЛ нищо, за да го изработиш и не можеш да НАПРАВИШ нищо, за да го загубиш! Сега принадлежиш на Бог и Той е твой Небесен Отец завинаги.

Заключение - Ново създание, Нов живот, Ново бъдеще

Както ти споменах, трябва да се върнем към този стих, Ефесяни 2:1: „*И съживи вас, които бяхте мъртви във вашите престъпления и грехове*“. Съживи означава, че те е направил жив! Бог ти е вдъхнал живот в духовния смисъл на думата!

Какво велико решение! Какво прекрасно бъдеще те чака! В теб е засаден един чудесен нов живот!

Има още няколко неща, които трябва да знаеш, преди да оставиш тази книга....

Заклучение

Ново създание, Нов живот, Ново бъдеще

Помниш ли как казах, че се нуждаем от нещо повече от „козметични промени“ – че имаме нужда от пълно духовно „преобразяване“? Исус нарича това „новорождение“.

Е, точно това се случи и с теб! Ти се роди в Божието семейство. „Стана жив“ за Бог, а заедно с това новорождение идват някои доста важни неща. Бог казва, че буквално си ново създание. Второ Коринтяни 5:17 казва: *„И така, ако някой е в Христос, той е ново създание; старото премина, ето, (всичко) стана ново!“*.

Вече си “жив” в Божиите очи – докато преди си бил духовно мъртъв. Това означава, че имаш способността чрез Божията благодат в сърцето си да имаш лични отношения с Бог всеки ден. Това е близката връзка, която Той винаги е искал да има с теб, а от нея в твоя живот ще дойдат (за добро) множество различни вътрешни промени! Чрез Божията сила вече можеш наистина да се променяш към добро. Бог ще ти помага да израстваш и ще те променя отвътре, ако Му позволиш.

Бог ни наставлява в 1 Петър 2:2: *„пожелавайте като новородени деца чистото мляко на словото, за да пораснете чрез него към спасение...“* В Божието семейство ти си едно новородено бебе! В Божиите очи за теб има

Направено

ново начало и много място за растеж в този твой нов живот.

Ти си бил „роден отново“ по библейски – по Божия начин, точно както казва 1 Петър 1:23: *„тъй като се новородихте не от тленно семе, а от нетленно, чрез Божието слово, което живее и трае (до века).“*

Завършвайки тази книга и радвайки се за твоето решение да приемеш Божия дар, имам да ти кажа още няколко неща, които е хубаво да знаеш.

Първо, никога не можеш да изгубиш своето спасение! Под Божията грижа ти си навеки в безопасност. В Библията има много стихове, които потвърждават това, но сега ще ти дам само няколко:

„Понеже съм уверен, че нито смърт, нито живот, нито ангели, нито власти, нито сегашното, нито бъдещето, нито сили, нито височина, нито дълбочина, нито кое да било друго създание ще може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Христос Исус, нашия Господ.“ - Римляни 8:38-39.

„В Него и вие, като чухте словото на истината - благовестието на вашето спасение - и като повярвахте в Него, бяхте запечатани със Светия Дух на обещанието“ - Ефесяни 1:13.

Този стих от Ефесяни учи, че Бог те е запечатал (завинаги е положил върху теб Своя печат за собственост) в момента, в който ти си приел Христос.

Бог също така обещава в Евреи 13:5 *„Никак няма да те оставя и никак няма да те напусна.“*

Това са само някои от Божиите обещания, че щом веднъж си бил „роден“ в Неговото семейство, никога не можеш да се „отродиш“!

Второ, Бог иска да растеш както едно новородено. Както едно новородено има много да учи за живота, така е и с твоята връзка с Бог. Той казва във 2 Петър 3:18: *„Но растете в благодатта и познанието на нашия Господ и Спасител Иисус Христос. На Него да бъде слава и сега, и в деня на вечността. Амин.“*

Има много начини да се приближаваш към Бог. В Деяния 2 онези, които се уповават на Христа, се събират на църква, за да се учат на Библията и да се насърчават един друг. Важно е бързо да намериш църква, която учи на Божието слово, където всяка седмица да научаваш все повече за Исус Христос и ще намериш приятели, които да те насърчават в твоето пътешествие.

Свържи се с нас и ако можем, ще ти препоръчаме добра църква близо до теб, където ще можеш да учиш от Библията и да растеш в Божията благодат.

Направено

Приятелю, ти имаш нов живот! Ти си ново създание в Божиите очи! Имаш нова съдба за вечността и нов Небесен Отец! Той иска да се погрижи за всяка твоя нужда, да те напъти във всяко твое решение и да преобрази живота ти отвътре навън, като те води към бъдеще, което изпълнява Неговия вечен замисъл.

Точно както се упова на Него с вяра за спасение, Той иска да растеш във вяра ден след ден – като научаваш все повече за Неговата любов, Неговото Слово и Неговия план за твоя живот.

Сигурен съм, че пътят на приближаването ти към Бог ще ти хареса. Сега, след като греховният ти дълг е премахнат, ти си поканен да влизаш в Божието присъствие, когато поискаш. Евреи 4:16 казва *„Затова нека пристъпваме с дръзновение към престола на благодатта, за да получим милост и да намерим благодат, която да ни помага своевременно..“*

Нямаш нужда от свещеник или земен посредник – можеш да отидеш при своя Небесен Отец по всяко време. Можеш да говориш с Него чрез молитва, и Той ще говори с теб чрез Своето Слово, Библията. Той казва за Словото Си, че е *„Защото Божието слово е живо, действено, по-остро от всеки двуостър меч, като пронизва до разделяне душата и духа, ставите и мозъка, и е съдия на помислите и намеренията на сърцето.“* (Евреи 4:12).

Съветвам те да започнеш да четеш Божието Слово и да се молиш на Бог всеки ден. Ще намериш, че с изминалите дни сърцето ти ще копнее все повече да се приближаваш към Него. Колкото повече опознаваш Бог, повече ще Го заобичаш! Колкото повече разбираш колко много те обича Той и какво е направил за теб, за толкова по-неустоим ще Го намираш!

Започнахме книгата с този стих:

„Елате сега да разискваме, казва ГОСПОД. Ако греховете ви са като пурпур, ще станат бели като сняг; ако са алени като червено, ще станат като бяла вълна.“ – Исая 1:18.

Ти си приел Божия дар – Исус Христос; Той е отнел твоя грях. Щом като е отнел твоя грях, ти си станал ново създание в Неговите очи – не заради онова, което ти ПРАВИШ, а заради онова, което Той е НАПРАВИЛ.

Поздравявам те за това, че влезе в Божието семейство! Вече никога няма да има нужда да се страхуваш от смъртта. Завинаги е твое обещанието за вечен живот – не защото си го изработил, а защото си приел Божия дар.

Е, сега в ръцете ти е най-великото и най-важно послание, давано някога от Бога на човечеството. Помисли: кой от познатите ти трябва да чуе това послание? Ще го споделиш ли с тях? Ще им дадеш ли тази книга? Отиди при някого, за да научи и той, че

Направено

.... не става дума за ПРАВЕНЕ, а за НАПРАВЕНО....

Сега вече можеш да позволиш на Христос да преобрази живота ти отвътре навън. Нека Неговата благодат у теб се проявява в добрия ти живот. *„Защото сме Негово творение, създадено в Христос Исус за добри дела, които Бог отнапред е наредил, за да ходим в тях.“* (Ефесяни 2:10). Живей за Христос не за да си изработиш Неговото благоволение, а *защото вече е твое!*

Гледай уверено към бъдещето и очаквай много!

„А както е писано: "Каквото око не е видяло и ухо не е чуло, и на човешко сърце не е идвало, това е приготвил Бог за тези, които Го любят.“ – 1 Коринтяни 2:9.

Нека Бог те благослови още от началото на твоя нов живот в Исус Христос! Той никога няма да те разочарова!

Благодаря ти за това, че прочете тази книга!

направено

какво повечето религии не ти казват за Библията.

Ти си повече от едно тяло - ще живееш вечно някъде и Бог иска да знаеш със сигурност, че вечността ти ще е с Него!

Ако те е грижа за това, къде ще прекараш вечността и ако искаш да знаеш истинското послание на Библията, задължително трябва да прочетеш тази книга!

Къде ще прекараш вечността? Трябва поне малко да разучиш този въпрос...